

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΟ 706 - ΧΡΟΝΟΣ 11ος
ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ 2008
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Συνάδελφοι οικοδόμοι
και εργαζόμενοι
στα συναφή
επαγγέλματα,
Ελληνες και μετανάστες

Κλιμακώνουμε τον αγώνα μας

Ενάντια στα αντιασφαλιστικά σχέδια της κυβέρνησης

• Δίνουμε δυναμική απάντηση στην αντιασφαλιστική επίθεση της κυβέρνησης της ΝΔ • Καταδικάζουμε τις πολιτικές δυνάμεις που ρίχνουν νερό στις μυλόπετρες για να συνθλίψουν ασφαλιστικά - εργασιακά δικαιώματα της εργατικής τάξης, για να αυγατίζουν τα κέρδη των κατασκευαστικών εταιρειών, των εργολάβων του κεφαλαίου.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

Η μάχη για Συλλογικές
Συμβάσεις Εργασίας

ΣΕΛΙΔΑ 2

Απάντηση
στην προσπάθεια
κατεδάφισης
των ΒΑΡΕΩΝ

ΣΕΛΙΔΑ 3

Δυνατό
και Μαζικό Συνδικάτο

ΣΕΛΙΔΑ 4

Η πείρα μας
από τους τόπους
δουλειάς

ΣΕΛΙΔΑ 4

Προκλητικά τραπεζικά
κέρδη και για το 2007

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ανύπαρκτη
αντισεισμική προστασία

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΤΩΡΑ με το ΠΑΜΕ, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα παλεύουμε για:

- Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα - Ρέππα.
- Υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση για όλους.
- Αποκλειστικά Δημόσια - Δωρεάν Υγεία - Πρόνοια. Κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας. Κατάργηση της εισφοράς των εργαζομένων για τον κλάδο Υγείας.
- Πλήρη, σταθερή εργασία.
- Αύξηση της χρηματοδότησης των Ταμείων από το κράτος και την εργοδοσία. Επιστροφή των κλεμμένων, καταβολή του συνόλου των ποσών που οφείλουν.
- Κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ. Σύνταξη στο 80% του τελευταίου μισθού. Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ.
- Σύνταξη στα 55 χρόνια για τις γυναίκες και στα 60 για τους άντρες - 50 και 55 αντίστοιχα για τα Βαρέα & Ανθυγιεινά
- Επαγγέλματα (ΒΑΕ). Υπεράσπιση και διεύρυνση των ΒΑΕ, ουσιαστικά μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας.
- Κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 ημέρες εργασίας.
- Συνταξιοδότηση ανεξαρτήτως ηλικίας στα 30 χρόνια ή 9.000 ημέρες εργασίας.
- Επαναφορά του συντελεστή ασφάλισης 2 έτη ανά τ.μ.

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων έχει καταγγείλει την Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Η Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας τα τελευταία χρόνια αποκτά μεγάλη σημασία μια και το 90% και πλέον των ημερομισθίων είναι αυτά των Συλλογικών Συμβάσεων και σε πολλές των περιπτώσεων κάτω από αυτές.

Διεκδικούμε καλύτερο μεροκάματο ανειδίκευτου εργάτη τα 65 ευρώ. Είναι ένα αίτημα ρεαλιστικό.

Βασικό κριτήριο για τη διεκδίκηση αυτή είναι να μπορεί να καλύπτει ο εργαζόμενος τις βασικές του ανάγκες από το μεροκάματό του, μέσα στο 7ωρο - πενήνήμερο, απορρίπτοντας τις θεωρίες περί αντοχής της οικονομίας, δηλαδή των κερδών.

Η λύση απέναντι στην ακρίβεια, στις ανάγκες μόρφωσης των παιδιών, της υγείας κτλ., δεν είναι να δουλεύουμε από το πρωί ως το βράδυ, Σάββατα και Κυριακές, αλλά η διεκδίκηση ενός καλύτερου μεροκάματου.

Τα αφεντικά κερδίζουν. Κερδίζουν τόσα που έχουν τα περιθώρια από 33% την αντιπαροχή πριν λίγα χρόνια να την έχουν ανεβάσει σήμερα μέχρι και 70%.

Κερδίζουν πολλά μα και η συμμετοχή της εργατικής δαπάνης ανά τ.μ. κατοικίας από 30% που ήταν πριν λίγα χρόνια έχει πέσει με τους πιο πλούσιους υπολογισμούς 16 έως 17%.

Κανένας, λοιπόν, δεν μας κάνει χάρη, κανείς δε δίνει «ένα κομμάτι ψαμί».

Ατμομηχανή της οικονομίας ονομάζουν οι αστοί την οικοδομή κι αυτό γιατί έχουν τεράστια κέρδη χάρη στην απλήρωτη και ανασφάλιστη εργασία.

Πολλοί κερδίζουν. Τράπεζες, μεσίτες, κατασκευαστές, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, υπεργολάβοι, εκτός από τους οικοδόμους... Εκτός από αυτούς που παράγουν τον πλούτο.

Οργάνωση - Αγώνας - Αλληλεγγύη

Τη λύση των προβλημάτων δεν μπορεί να τη δώσει κανείς μόνος του.

Οι προσωπικές συμφωνίες ακόμα και όταν είναι καλές έχουν κοντά πόδια.

Το καλό παιδί του εργολάβου και της εργοδοσίας τον φτύνει ακόμα περισσότερο αυτός τον οποίο υπηρετεί, γίνεται το πρώτο θύμα στα δύσκολα για την εργοδοσία.

Απαιτείται η οργάνωση ΟΛΩΝ στο Συνδικάτο. Η οργάνωση στους τόπους δουλειάς.

Η διαφώτιση των νέων εργαζομένων από τους παλιότερους, η στήριξη των νεοπροσλαμβανόμενων, η αλληλεγγύη, ο κοινός αγώνας για τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, τα μεροκάματα, την εφαρμογή των ωραρίων, και τις συνολικότερες κατακτήσεις, που κατοχυρώθηκαν μέσα από τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις.

Η οργάνωση στους τόπους δουλειάς και κυρίως εκεί που υπάρχει κανός αριθμός εργαζομένων, μας δίνει τη δυνατότητα

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κριτήριο οι ανάγκες των οικοδόμων

ελέγχου της τήρησης των Συλλογικών Συμβάσεων, αλλά και υπογραφής διμερών Συλλογικών Συμβάσεων με μεγαλύτερα μεροκάματα.

Η ύπαρξη και η εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων σήμερα έχει μεγάλη σημασία, γιατί αποτελούν την τελευταία γραμμή άμυνας των εργαζομένων στην επίθεση που δέχονται από την εργοδοσία.

Σήμερα οι εργοδότες και η κυβέρνηση από κοινού με το ευρωπαϊκό κεφάλαιο και το διευθυντήριο της ΕΕ θέλουν την κατάργηση των ΣΣ. Γι' αυτό το

λόγο χρειάζεται ακόμα περισσότερο ο αγώνας για την τήρηση και τη διεύρυνσή τους.

Οι πρωτοπόροι εργάτες σήμερα έχουν να παίξουν πολύ σημαντικό ρόλο σ' αυτό τον αγώνα.

Η κατάκτηση των Συλλογικών Συμβάσεων υπήρξε το αποτέλεσμα της συλλογικής δράσης των εργατών απέναντι στην εργοδοσία.

Έχουν τη μορφή νόμου και η εφαρμογή τους είναι υποχρεωτική. Πάνω από όλα όμως η υπογραφή και πολύ περισσότερο η εφαρμογή τους είναι αποτε-

λεσμα του συσχετισμού των δυνάμεων.

Σε περιόδους ανεργίας και πίεσης από την εργοδοσία για φτηνό εργατικό κόστος, είναι ένα σημαντικό όπλο στα χέρια του εργάτη να κρατηθεί, για να περάσει στη συνέχεια στην αντεπίθεση.

Εφαρμόζοντας τις συμβάσεις στην οικοδομή

Η άγνια όσον αφορά στα δικαιώματά μας ως εργαζομέ-

νων και κυρίως των οικονομικών μεταναστών, που αποτελούν το 60% του κλάδου, μας προκαλεί πρόσθετες δυσκολίες.

Η έλλειψη συνδικαλιστικής πείρας, η λογική του πλουτισμού μέσα στον καπιταλισμό, η ατομικότητα, το αίσθημα της προσωρινότητας, μα προπαντός η τρομοκρατία και ο αυταρχισμός, η απειλή της απόλυσης και η προοπτική της απέλασης είναι όπλα στα χέρια της εργοδοσίας.

Όπως είναι γνωστό, οι Κλαδικές Συμβάσεις που υπογρά-

φει η ομοσπονδία με τις εργοδοτικές οργανώσεις έχουν διάρκεια ένα χρόνο, σε αντίθεση με τη ΓΣΕΕ που από το 1991 υπογράφει διετούς διάρκειας, κηρύσσοντας ταυτόχρονα εργασιακή ειρήνη. Δηλαδή, ανεξάρτητα από το συσχετισμό των δυνάμεων, την ακρίβεια, την άνοδο του πληθωρισμού κτλ., οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να ξεφύγουν από αυτή τη συμφωνία δεν έχουν το δικαίωμα να καλυτερεύουν την οικονομική τους θέση.

Το είδος και το ύψος της σύμβασης που υπογράφει η

Ταξική απάντηση στην πρόκληση

Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση επικαλείται προκλητικά «στρεβλώσεις» και «αδικίες», για να δικαιολογήσει την ολομέτωπη νέα επίθεση στο σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης, στο άλλο μέτωπο, αυτό των Συλλογικών Συμβάσεων, το θράσος των μεγαλοεργοδοτών και των εκπροσώπων τους σπάει, στην κυριολεξία, κόκαλα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η τελευταία παρουσίαση από το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, Ν. Γκαργκάνο, της ενδιάμεσης έκθεσης νομισματικής πολιτικής. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, ο μεγαλοτραπεζίτης ισχυρίστηκε ότι οι εργαζόμενοι στη χώρα μας ανήκουν στους υψηλά αμειβομένους και κατά συνέπεια δε δικαιούνται να διεκδικούν αυξήσεις στους μισθούς, αφού κάτι τέτοιο μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημοσιονομική σταθερότητα και να αυξήσει τον πληθωρισμό, σε μια περίοδο μάλιστα που οι

τιμές του πετρελαίου καλπάζουν.

Την ίδια μέρα, η Τράπεζα Αττικής δημοσιοποίησε τον ισολογισμό της για το 12μηνο του 2007, παρουσιάζοντας δυσθεώρητα κέρδη της τάξης των 20,85 εκατ. ευρώ μετά από φόρους, αυξημένα κατά 2.400% σε σχέση με το 2006! Η πρόκληση γίνεται ακόμα μεγαλύτερη, αφού την ανακοίνωση της υπερκερδοφορίας συνόδευε η διαπίστωση της τράπεζας ότι σ' αυτήν συντέλεσε η ένταξη των τραπεζοϋπαλλήλων στο ΕΤΑΤ, ύστερα από την εφαρμογή του σχετικού αντιστασιατικού νόμου. Αυτό το γεγονός ήταν που οδήγησε σε κάθετη πτώση το λειτουργικό κόστος της τράπεζας, αφού οι θεσμοθετημένες εργοδοτικές εισφορές στο νέο Ταμείο είναι μειωμένες μέχρι και 50% σε σχέση με τα όσα κατέβαλλε η εργοδοσία πριν την αντιστασιατική ενοποίηση των επικουρικών Ταμείων των τραπε-

ζοϋπαλλήλων υπό το ΙΚΑ - ΕΤΕΑΜ.

Η τελευταία αυτή εξέλιξη, πέρα από το ότι έρχεται να επιβεβαιώσει πως ο πλούτος που παράγουν οι εργαζόμενοι είναι ασύλληπτος, αποτελεί και κινική ομολογία της πραγματικής στόχευσης του νόμου 3371/05 που ψήφισε η ΝΔ, στο πνεύμα του νόμου Ρέππα. Όπως και οι προηγούμενοι, έτσι και αυτός, ήταν ένας νόμος που μόνο στόχο είχε να ρίξει ακόμα πιο κάτω την τιμή στην οποία το κεφάλαιο αγοράζει την εργατική δύναμη και κατ' αυτόν τον τρόπο να ενισχύσει την κερδοφορία του. Αδιάφευστο μάρτυρα αποτελεί η υπερκερδοφορία της τράπεζας, για την οποία, μάλιστα, ο Ν. Γκαργκάνος ισχυρίστηκε ότι δικαιολογείται, αφού ο τραπεζικός τομέας κινείται στο πλαίσιο ενός «εύλογου ποσοστού κέρδους»!

Αυτή είναι η πραγματικότητα, στην οποία μάλιστα το κεφάλαιο και οι εκπρό-

σωποι του καλούν τους εργαζομένους να προσαρμοστούν. Η υπερκερδοφορία των επιχειρήσεων, από τη μια, η αλαστία και πιο δύσκολη επιβίωση για τα λαϊκά στρώματα, από την άλλη. Να γιατί στον αγώνα τους για τις Συλλογικές Συμβάσεις και την Κοινωνική Ασφάλιση που βρίσκεται σε εξέλιξη, οι εργαζόμενοι δεν μπορούν και δεν πρέπει να κάνουν βήμα πίσω από το αίτημα να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες τους. Γιατί πλούτος υπάρχει και είναι αυτοί που τον παράγουν. Με τα χέρια και το μυαλό τους. Να γιατί, τα κελεύσματα του Γκαργκάνο και του κάθε Γκαργκάνο πρέπει να απαντηθούν στους δρόμους του ταξικού αγώνα. Να γιατί, το διεκδικητικό πλαίσιο της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, που ζητάει αυξήσεις - ψιχούλα σε μισθούς πείνας, πρέπει να πεταχτεί στο καλάθι των αχρήστων. **Να γιατί, η πάλη με το ΠΑΜΕ είναι μονόδρομος.**

Η ΜΟΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΙ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗΣ ΤΩΝ ΒΑΡΕΩΝ - ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

Κλιμάκωση του αγώνα

Η επιχειρηματολογία που συνοδεύει τις αντιδραστικές αλλαγές αποτελεί πρόκληση για την εργατική τάξη

Την Παρασκευή 15 του Γενάρη, δύο μέρες μετά την πανελλαδική πανεργατική απεργία, ξεκίνησε στη Βουλή συζήτηση προ ημερησίας διάταξης για τα ζητήματα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Παράλληλα, κατατέθηκε σχετικό νομοσχέδιο για τις νέες αντιδραστικές αλλαγές στο Ασφαλιστικό, τις οποίες έχει ήδη αποφασίσει η κυβέρνηση.

Πηγαίνοντας ένα βήμα παραπέρα το νόμο Ρέππα του ΠΑΣΟΚ, οι αλλαγές θα αφορούν κύρια στις ενοποιήσεις Ταμείων και στην εξίσωση δικαιωμάτων προς τα κάτω, με παράλληλη αξιοποίηση των αποθεματικών των «πλεονασματικών» Ταμείων, το πετσόκομμα των λεγόμενων πρόωρων συντάξεων, με μεγαλύτερα θύματα τις μητέρες με ανήλικα παιδιά, τους ανάπηρους και άλλες ευπαθείς ομάδες εργαζόμενων, καθώς και τους εργαζόμενους στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα.

Ειδικά οι τελευταίοι βρίσκονται διαχρονικά στο στόχαστρο των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, σε μια προσπάθεια όχι μόνο να μειωθούν οι εργαζόμενοι που βγαίνουν κατά μια πενταετία ωριότερα στη σύνταξη εξαιτίας της επικινδυνότητας του επαγγέλματός τους, αλλά κυρίως για να εξαλειφθεί οριστικά ο θεσμός και να αντικατασταθεί με «μέτρα» και «πρόνοιες» που καμιά σχέση δεν έχουν με τις πραγματικές ανάγκες των εργαζόμενων και την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στους τόπους δουλειάς. Κατάσταση που επιδεινώνεται καθημερινά εξαιτίας της εντατικοποίησης της εργασίας, της γενίκευσης των ελαστικών μορφών απασχόλησης, της κατάρτησης του οχτώωρου και της προκλητικής έλλειψης μέτρων υγιεινής και ασφάλειας.

Κατάργηση των ΒΑΕ

Στα τέλη του Φλεβάρη αναμένεται και το πόρισμα της «Επιτροπής» που συνέστησε η κυβέρνηση, στο πλαίσιο του νόμου 3029/02 του ΠΑΣΟΚ, για την ανασθεώρηση της λίστας των ΒΑΕ. Το σενάριο που έχουν δει το φως της δημοσιότητας και η προκλητική επιχειρηματολογία της κυβέρνησης μαρτυρούν κατεδάφιση, επί της ουσίας, του θεσμού των ΒΑΕ. Κι αυτό σε μια περίοδο που ακόμα και τα επίσημα στατιστικά στοιχεία επιβεβαιώνουν

την ανάγκη όχι μόνο να μειωθούν τα γενικά όρια ηλικίας συνταξοδότησης, αλλά επιπλέον νέα επαγγέλματα να ενταχθούν στα ΒΑΕ, να ενισχυθούν τα μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας, να καταργηθούν όλοι οι αντεργατικοί νόμοι που επιδεινώνουν τις συνθήκες εργασίας (διευθέτηση, μερική απασχόληση κ.ά.).

Αυτή η γραμμή πάλης αντι-

τρα» για τους εργάτες και άρα υπάρχουν οι προϋποθέσεις ώστε να «χαλαρώσουν», έως και να καταργηθούν τα μέτρα ασφαλείας και τα ΒΑΕ, που αποτελούν κατάκτηση των εργαζόμενων, ως η ελάχιστη προστασία από τη διαρκή φθορά της υγείας τους κατά τη διάρκεια του εργασιμίου βίου. Το καπιταλιστικό κέρδος και η δίψα - ανάγκη για τη διαρκή

οποιαδήποτε φύσης ετήσιως, από τα 270 εκατομμύρια που συμβαίνουν κάθε χρόνο στους τόπους δουλειάς!

Στοιχεία που σοκάρουν

Τα στοιχεία που καταγράφουν οι επίσημοι παγκόσμιοι και ευρωπαϊκοί οργανισμοί είναι συγκλονιστικά. Ορισμένα μόνο παραδείγματα:

- Οι θάνατοι εργαζομένων

νολικά σε 270 εκατομμύρια.

- Εκτιμάται ότι 184 με 208 εκατομμύρια εργαζόμενοι παγκοσμίως υποφέρουν από επαγγελματικές ασθένειες. Από αυτές τις περιπτώσεις, οι 24 με 48 εκατομμύρια αφορούν θανατηφόρες ασθένειες.

- Κάθε χρόνο υπολογίζεται πως 22.000 παιδιά πεθαίνουν σε εργατικά «ατυχήματα».

Ακόμα, σε επίπεδο ΕΕ:

- 300.000 εργαζόμενοι αποκοτούν μόνιμη αναπηρία διαφόρων βαθμών.

- 350.000 εργαζόμενοι υποχρεώνονται να αλλάξουν δουλειά μετά από «ατύχημα» της τρέχουσας ή προηγούμενης απασχόλησής τους.

- 15.000 αποκλείονται οριστικά από την αγορά εργασίας.

Για τους νέους από 18 μέχρι 24 ετών, τα στοιχεία αναφέρουν ότι υπάρχουν τουλάχιστον 50% περισσότερες πιθανότητες να τραυματιστούν στο χώρο εργασίας σε σχέση με τους έμπειρους εργαζόμενους.

Ο κλάδος των κατασκευών στην Ελλάδα βρίσκεται στη θλιβερή πρωτοπορία των ατυχημάτων με πάνω από 50% συμμετοχή στα θανατηφόρα, καθώς και στις μόνιμες αναπηρίες και στις επαγγελματικές ασθένειες.

Η μάχη, επομένως, για την απόκρουση της επίθεσης στο κοινωνικοασφαλιστικό μας δικαιώματα, για την περιφρούρηση των ΒΑΕ και για τη διεύρυνση των κοινωνικοασφαλιστικών μας δικαιωμάτων είναι αγώνας για την ίδια μας τη ζωή.

Τώρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, είναι ανάγκη να πυκνώσουμε τις γραμμές του Συνδικάτου.

Τώρα είναι ανάγκη να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε κανέναν να μας θεωρούν «καίσιμη ύλη» για τις μηχανές των κερδών τους.

Καμιά αναμονή, καμιά επανάπαυση, κανένας εφηουρασμός! Κάτω τα χέρια από τα χέρια από τα κοινωνικοασφαλιστικά μας δικαιώματα, κάτω τα χέρια από τα ΒΑΕ!

Δικαιούμαστε και διεκδικούμε δημόσια, δωρεάν Κοινωνική Ασφάλιση, σύμφωνη με τις σύγχρονες ανάγκες.

Η επικείμενη απεργία που αποφάσισε η Ομοσπονδία μας, σειρά Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων, ως είναι ακόμη μια αποφασιστική απάντηση στα σχέδιά τους, ακόμη ένα βήμα στην παραπέρα κλιμάκωση του αγώνα μας.

Ότι 167.000 εργάτες σκοτώνονται και ότι 300.000 εργάτες σακατεύονται σε εργατικά «ατυχήματα» κάθε χρόνο στην ΕΕ, είναι ένα θέμα και μια είδηση που (πώς θα μπορούσε να είναι αλλιώς, άλλωστε;) δε βρέθηκε χώρος και χρόνος για να παρουσιαστεί από τα κανάλια των DVDολόγων και της υπόλοιπης υψηλής ΘΕΜΑτολογίας...

στοιχεί σήμερα στα πραγματικά συμπεράσματα των εργαζόμενων. Κι αυτό επιβεβαιώνουν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τα στοιχεία που είδαν τελευταία το φως της δημοσιότητας σύμφωνα με τα οποία, στα κράτη - μέλη της ΕΕ κάθε 3,5 λεπτά πεθαίνει ένας άνθρωπος από αιτίες σχετικές με την εργασία! Δηλαδή, είτε από εργατικό «ατύχημα», είτε από κάποια επαγγελματική ασθένεια.

Αυτή είναι η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στα κρεματόρια του κεφαλαίου, παρά την προσπάθεια των κυβερνήσεων και των εργοδοτών να πείσουν ότι η οικονομική πρόοδος και η εξέλιξη της τεχνολογίας, ούτε λίγο, ούτε πολύ, έχουν μετατρέψει τους χώρους δουλειάς σε «υπερπολυτελή θέρε-

αύξήσή του είναι αυτό που δολοφονεί και σακατεύει εργάτες. Είναι αυτό που θεωρεί τα μέτρα ασφαλείας «κόστος» που πρέπει να βγει από τη μέση. Είναι αποκαλυπτική η εκτίμηση του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας, ο οποίος, παρά την πλήρη ενσωμάτωσή του στην προώθηση της κυρίαρχης αντιλαϊκής πολιτικής, δεν μπορεί να αποκρύψει το εξής συνταρακτικό γεγονός: Ότι αν εφαρμόζονταν ακόμα και αυτά τα στοιχειώδη μέτρα ασφαλείας παγκόσμια και στο σύνολο των επιχειρήσεων, θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί ετησίως τουλάχιστον 300.000 θάνατοι από «ατυχήματα», από τους περίπου 350.000 που καταγράφονται κάθε χρόνο και 200 εκατομμύρια «ατυχήματα»

από εργατικά «ατυχήματα» και επαγγελματικές ασθένειες, που κατέγραψε η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας στα κράτη - μέλη της ΕΕ το 2006, ήταν 167.000.

- Κατά μέσο όρο, περίπου 150.000 εργαζόμενοι στην ΕΕ χάνουν τη ζωή τους κάθε χρόνο από τις ίδιες αιτίες. Ο στατιστικός καταμερισμός καταγράφει 142.400 θανάτους από επαγγελματικές ασθένειες και 8.900 από εργατικά «ατυχήματα».

- Οι τραυματισμένοι εργάτες που τελικά έχασαν τη μάχη με το θάνατο ύστερα από «ατύχημα» στην εργασία έφτασαν παγκοσμίως τους 351.000.

- Τα εργατικά «ατυχήματα» οποιασδήποτε φύσης και σοβαρότητας υπολογίζονται συ-

ΓΣΕΕ επηρεάζει και την κλαδική σύμβαση, περιορίζει τη διαπραγματευτική δυνατότητα των εργαζόμενων ανά κλάδο.

Οι εργοδότες είναι γνωστό και από την τακτική τους τα προηγούμενα χρόνια, ότι ταμπουρώνονται πίσω από τη σύμβαση που υπογράφει η ΓΣΕΕ για να προσαρμόσουν τις αυξήσεις στα μέτρα τους και να μη θιγεί η κερδοφορία τους.

Από την άλλη, η ΓΣΕΕ έκανε γνωστές τις προθέσεις της για το τι πρόκειται να διεκδικήσει. Μακριά από τις ανάγκες των εργατών και της λαϊκής οικογένειας, υποτάσσει τις «διεκδικήσεις» της στη λογική της ανταγωνιστικότητας και της ανταχής της οικονομίας, λειτουργώντας σαν παράρτημα του ΣΕΒ.

Από τα ίδια, λοιπόν, τα πράγματα, το βάρος του αγώνα για την υπογραφή Γενικής Συλλογικής Σύμβασης, καθώς και των κλαδικών συμβάσεων πέφτει εξ ολοκλήρου στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα και στο ΠΑΜΕ:

- Μαζικοποίηση του Συνδικάτου.

- Οργάνωση των εργατών στους τόπους δουλειάς.

- Σφυροκόπημα των αντιλήψεων του κοινωνικού διαλόγου και του κοινωνικού εταιρισμού.

- Καθημερινή ανατροπή του συσχετισμού δυνάμεως προς όφελος των ταξικών δυνάμεων.

- Χρεοκοπία του συμβιβασμού και της υποταγής που προωθεί η πλειοψηφία της ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος, ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ.

- Συνεχής κλιμάκωση του αγώνα.

Αυτό είναι το πλαίσιο διεξόδου που μπορεί να απαντήσει στη σημερινή επίθεση που δεχόμαστε και να ανοίξει την προοπτική για την επίλυση των προβλημάτων μας.

**ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ.
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ**

Δυνατό - Μαζικό Συνδικάτο

Στην εποχή μας δε χωράνε αναμονές και εφησυχασμοί. Κυβέρνηση, πλουτοκρατία, αλλά και κόμματα που στηρίζουν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο την εφαρμοζόμενη πολιτική, κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να μην πάει ούτε ένα λεπτό χαμένο στην προσπάθειά τους να ξηλώσουν ό,τι έχει μείνει από τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης. Ανεξάρτητα από την εικόνα που εμφανίζεται κυρίως από τα ΜΜΕ, ότι δηλαδή όλη η Ελλάδα ζει στο ρυθμό των σκανδάλων, κάτι που σε τελευταία ανάλυση είναι παράγωγο του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος που ζούμε, η κυβέρνηση και τα επιτελεία της δουλεύουν ακατάπαυστα προκειμένου να προωθούν όλα εκείνα τα μέτρα που θα αυξήσουν παραπέρα την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης (Ασφαλιστικό, ωράριο, συλλογικές συμβάσεις, περικοπές κοινωνικών δαπανών) κλπ.

Ταυτόχρονα και με δεδομένη την αυξανόμενη δυσανεκτικότητα απέναντι στην αντεργατική αντιλαϊκή πολιτική, όπως αυτή εμφανίζεται π.χ. με τη σταδιακή μείωση της επιρροής της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, το σημερινό

κυρίαρχο σύστημα προβάλλει κεντροαριστερά σενάρια «εναλλακτικής» διαχείρισης της υπάρχουσας κατάστασης με κορωνίδα τις δυνάμεις του σορτουρισμού, Τσίπρα κ.ά. Προσπάθειες, που μοναδικό στόχο έχουν την αποκλιμάκωση της δυσφορίας που υπάρχει ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική σε ανώδυνη κατεύθυνση για τις δυνάμεις του κεφαλαίου. Με δεδομένα τα παραπάνω οι εργαζόμενοι ένα δρόμο έχουν να ακολουθήσουν: της σύγκρουσης και της ανατροπής.

Στον αντίποδα των όσων συμβαίνουν γύρω μας αναπτύσσεται μια ελπιδοφόρα δυναμική αγώνων. Πρωτοστατούν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Δυναμική που δεν είναι ευκαιριακή, αλλά αποτέλεσμα μιας επίπονης δουλειάς χρόνων, μέσα στα εργοστάσια, στα γιαιτιά, στα λιμάνια και, γενικότερα, όπου μοχθεί και αναπνέει η εργατική τάξη. Δυναμική, που περνάει μέσα από την ισχυροποίηση των συνδικάτων. Επομένως κύριο καθήκον και για τον κλάδο μας, είναι η συσπείρωση γύρω από το Συνδικάτο και την Ομοσπονδία μας.

Ένα Συνδικάτο και μια Ομοσπονδία, που μπορεί να στέκε-

ται περήφανα απέναντι στους οικοδόμους, αφού όλα αυτά τα χρόνια πρωτοστάτησε και συμμετείχε σε όλους τους ταξικούς αγώνες για συμβάσεις, ασφάλιση, παιδεία, υγεία, λαϊκή στέγη και άλλα πολλά. Κατ'επέκταση δεν αρκεί στις μέρες μας απλά να επιβραβεύουμε τους συναδέλφους των διοικήσεων για τη δράση τους, τη συνεισφορά, την αυτοθυσία τους σε πολλές περιπτώσεις. Αυτό που επιβάλλεται από τις ανάγκες των καιρών, της ίδιας μας της ζωής, είναι η ζωντανή και δραστήρια συμμετοχή όλων των μελών του Συνδικάτου. Πάντα με όπλο τη γραμμή και το πλαίσιο δράσης που απορρέουν από τα δικά μας ταξικά συμφέροντα, κόντρα στα συμφέροντα της εργοδοσίας. Μια γραμμή που μπορεί να ανοίξει το δρόμο για την ικανοποίηση του συνόλου των αναγκών της λαϊκής οικογένειας, αλλά και να αποσπάσει κατακτήσεις που θα ανακουφίσουν τους εργαζομένους από τις συνέπειες της εφαρμοζόμενης πολιτικής.

Σήμερα, που η επίθεση που δεχόμαστε γίνεται όλο και πιο σκληρή, υποχρέωση κάθε εργάτη είναι να βρεθεί δίπλα στο Συνδικάτο, να παλεύει για την

επιτυχία κάθε αγωνιστικής δραστηριότητας από την απλή σύσκεψη μέχρι την απεργία. Να οργανώνει επιτροπές στους τόπους δουλειάς. Να δραστηριοποιείται στο πλαίσιο του παραρτήματος, να μαζικοποιεί το Συνδικάτο με εγγραφές νέων συναδέλφων. Να συμβάλλει να μαζικοποιούνται και να είναι ζωντανές οι διαδικασίες των συνελεύσεων, των συσκέψεων, των συνελεύσεων, έτσι ώστε καθημερινά να γινόμαστε πιο αποτελεσματικοί στην πάλη μας

απέναντι στην εργοδοσία και τις αντεργατικές πολιτικές.

Είναι βέβαιο πέρα για πέρα ότι μόνος του κανείς δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τη θύελλα των αντεργατικών επιλογών του κεφαλαίου. Η ιστορική πείρα των αγώνων της εργατικής τάξης εξάλλου αυτό διδάσκει, πως ό,τι κέρδισαν οι εργαζόμενοι το κέρδισαν συλλογικά και ενωμένοι μέσα από τα σωματεία τους με συντονισμένους και ταξικά προσανατολισμένους αγώνες.

Επιτόσεται αντικειμενικά επίσημη να γίνει συνείδηση, ότι η δύναμη του Συνδικάτου δεν είναι μόνο οι διοικήσεις. Είναι το σύνολο των μελών του, όπου μόνο με την ενεργητική συμμετοχή τους μπορούν οι αξιώσεις του και οι στόχοι τους να υλοποιηθούν. Βεβαίως οι διοικήσεις του σωματείου εκφράζουν τη βούληση και θέληση των μελών του Συνδικάτου για την προώθηση του διεκδικητικού πλαισίου, όπως αυτό εκφράζεται μέσα από το ΠΑΜΕ. Αρα τα όσα συμβαί-

Πλούσια η δραστηριότητα των δυνάμεων του Συνδικάτου Οικοδόμων στους χώρους δουλειάς, στις πιάτσες των οικοδόμων, στις συνοικίες, με αφορμή την απεργία στις 13 Φεβράρη, το συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ -και όχι μόνο.

Πραγματοποιήθηκαν δεκάδες εξορμήσεις σε μεγάλα εργοτάξια και γιαιτιά. Εγιναν πικετοφορίες στις γειτονιές από τις επιτροπές αγώνα. Στο επίκεντρο της συζήτησης τα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι οικοδόμοι, αλλά και γενικότερα οι εργαζόμενοι.

Επιβεβαιώθηκε για μια ακόμα φορά, πως η κατάσταση χειροτερεύει. Πως τα προβλήματα οξύνονται και πολλαπλασιάζονται. Πως η κατάσταση στους χώρους δουλειάς καθημερινά γίνεται ολοένα και δυσκολότερη.

Τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν αυτή την κατάσταση είναι η εντατικοποίηση της εργασίας που συνοδεύεται από έλλειψη μέτρων ασφαλείας, με αποτέλεσμα θανατηφόρα ατυχήματα. Τα χαμηλά μεροκάματα. Τα ατέλειωτα ωράρια. Η μη εφαρμογή της κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Το κλέψιμο των ενοσίων. Στα 10 ένοσημα κολλούν τα 4 ή τα 5 ή τα 6 στην καλύτερη των περιπτώσεων. Επιπλέον, από την πρώτη στιγμή εκφιάζονται οι οικοδόμοι από τους εργοδότες να συναινέσουν στο να μην κολληθούν όλα τα ένοσημα. Σε συνδυασμό με την τελευταία απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας που κρίνει αντισυνταγματική τη διάταξη του ΙΚΑ για τον ελάχιστο αριθμό ενοσίων που απαιτούνται για μια ιδιωτική οικοδομή, το πρόβλημα της ασφάλισης των οικοδόμων διαγκώνεται.

Το επιπλέον στοιχείο που συμπληρώνει την κατάσταση σήμερα στην οικοδομή είναι το γεγονός, ότι η ανεργία όλο και πιο έντονα χτυπάει την πόρτα πάρα πολλών οικοδόμων.

Τα παραπάνω στοιχεία συνθέτουν ένα καθεστώς μαύρης ερ-

γασίας για πάρα πολλούς οικοδόμους στον κλάδο.

Οι εργοδότες επιδιώκουν να εδραιώσουν ακόμα περισσότερο αυτή την κατάσταση. Είναι φανερό, ότι όσο υπάρχει αυτή η κατάσταση θα μεγαλώνουν τα κέρδη τους.

Για να διαμορφώσουν αυτές τις συνθήκες βγάζουν στην επιφάνεια τρομοκρατικά διλήμματα, ώστε να χαλαρώνουν ολοένα και περισσότερο οι απαιτήσεις των εργατών. Πόσες φορές δεν χρησιμοποιήσαν το δίλημμα «Μη μιλάτε, γιατί περιμένουν πάρα πολλοί για δουλειά». «Μη διεκδικείτε μεγαλύτερο μεροκάματο, γιατί η δουλειά είναι "χτυπημένη" και θα παρατήσουμε τη δουλειά».

Ή στους μετανάστες συναδέλφους «Μη μιλάτε, γιατί είστε παράνομοι και θα φάτε το κεφάλι σας».

Ή όταν έρχεται η ώρα που τελειώνει η δουλειά στο γιαιτιά «Μη διεκδικείτε αποζημίωση γιατί δε θα σας ξαναπάρουμε στη δουλειά».

Είναι φανερό ότι στόχος των αφεντικών είναι να μην αφήσουν περιθώρια στους εργατές να σηκώσουν κεφάλι. Να καλλιεργήσουν στη συνείδηση των εργατών ότι τα πράγματα δεν μπορούν να αλλάξουν. Να τους αποκλείσουν κάθε δυνατότητα να ακολουθήσουν το δρόμο του αγώνα, της διεκδίκησης. Γι' αυτό το λόγο τούς λένε «μακριά από το συνδικάτο».

Γνωρίζω πολύ καλά τα αφεντικά ότι όταν οι οικοδόμοι έρχο-

Η πείρα μας από τους τόπους δουλειάς

νται κοντά στο συνδικάτο δεν γίνονται εύκολα «θύματα» στις ορέξεις τους.

Αυτό είναι και το κύριο που πρέπει να πάρουν υπόψη τους οι εργατές. Να αναρωτηθούν γιατί οι εργοδότες θέλουν να τους κρατήσουν μακριά από το συνδικάτο σαν ο «διάβολος το λιβάνι».

Όσο περισσότερο οι εργατές οργανώνονται, όσο περισσότερο συσπειρώνονται στο συνδικάτο, τόσο πιο πολύ θα δυναμώνουν οι προϋποθέσεις για λύσεις στα προβλήματά τους. Εδώ υπάρχει πλούσια εμπειρία. Απειρες φορές, με τη δυναμική παρέμβαση του συνδικάτου, αποτράπηκαν απολύσεις, καταβλήθηκαν δεδουλευμένα, κολλήθηκαν ένοσημα.

Σε δεκάδες εργοτάξια και εκατοντάδες γιαιτιά, με την παρέμβαση του συνδικάτου πάρθηκαν μέτρα υγιεινής και ασφάλειας. Αν δεν υπήρχε το συνδικάτο τα πράγματα θα ήταν πολύ χειρότερα σήμερα. Εκείνο που πρέπει να καταλάβουν όλοι οι οικοδόμοι, είναι πως δε φτάνει στις σημερινές συνθήκες να περιμένουμε μόνο από τρεις ανθρώπους, που είναι εκτός παραγωγής, από το προεδρείο, τη διοίκηση του συνδικάτου, να κάνει κάποια παρέμβαση για τα προβλήματα. Αυτό έτσι και αλλιώς γίνεται. Γίνεται με τις όποιες αδυναμίες και ελλείψεις.

Πρέπει να τονιστεί πως αυτό που θα δώσει ώθηση και δύναμη είναι η ίδια η συμμετοχή των οικοδόμων στη ζωή και δράση του

νουν και θα συμβούν στο Συνδικάτο, είναι υπόθεση όλων μας.

Είναι ευθύνη του κάθε οικοδόμου να κάνει δικιά του υπόθεση τις αρχαιρείες του Συνδικάτου, που θα γίνουν το φθινόπωρο. Να αποτελέσει η μαζική συμμετοχή των συναδέλφων μια ακόμη ταξική απάντηση στην επίθεση που δεχόμαστε. Η μαζική συμμετοχή θα πρέπει να είναι μια σοβαρή ήττα όλων εκείνων που προωθούν τους «κοινωνικούς διαλόγους» και τον κοινωνικό εταιρισμό για την υ-

ποταγή και την ενσωμάτωση του εργατικού κινήματος στους στόχους και τη στρατηγική του κεφαλαίου.

Ένα δυνατό και μαζικό συνδικάτο θα ανοίξει το δρόμο για τη διαμόρφωση συσχετισμών που θα απαντάνε στη σημερινή επίθεση που δέχεται η εργατική τάξη. Θα μεγαλώνει η δυνατότητα βελτίωσης της ζωής μας στην προοπτική της ανατροπής των πολιτικών που ευθύνονται για τα βάσανα της λαϊκής οικογένειας.

συνδικάτου. Να κατανοηθεί ότι το συνδικάτο είμαστε όλοι μας. ΟΧΙ μόνο οι διοικήσεις.

Ο αγώνας θα πάρει άλλα χαρακτηριστικά, προς όφελος των οικοδόμων και γενικότερα των εργαζομένων, θα είμαστε ακόμα αποτελεσματικότεροι, εφόσον συμμετέχουμε περισσότεροι στη δράση και όλοι μαζί «χτυπάμε» την πολιτική του κεφαλαίου. Πολιτική, που γεννάει κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε. Στο μεροκάματο, την Κοινωνική Ασφάλιση, τη σύνταξη, την Υγεία, την Παιδεία.

Επιβάλλεται να γυρίσουμε την πλάτη στους εκφραστές της πολιτικής του κεφαλαίου και σε συνδικαλιστικό και σε πολιτικό επίπεδο.

Χρόνος για χάσιμο δεν υπάρχει. Όλοι μας, με μπροστάρη το συνδικάτο, πρέπει να βάλουμε στόχους που θα τους πετύχουμε. Στόχους που θα μας κάνουν πιο δυνατούς αύριο:

1. Δε νοείται κανείς οικοδόμος να μην είναι μέλος του συνδικάτου. Όταν το κεφάλαιο μάς βρίσκει μόνους και ανοργάνωτους μας εκμεταλλεύεται εκατό φορές παραπάνω.

2. Τώρα πρέπει όλοι να αναλάβουμε ευθύνες, να βοηθήσουμε να στηθούν εργατοεργατικές επιτροπές σε χώρους δουλειάς. Επιτροπές που θα είναι τα μάτια και τα αυτιά του συνδικάτου στους χώρους δουλειάς.

3. Τώρα πρέπει να βάλουμε στο επίκεντρο τις δικές μας ανάγκες. Για καλύτερο μεροκάματο. Για καλύτερη σύνταξη. Για καλύτερες συνθήκες δουλειάς. Τα περί «αντοχής της οικονομίας» που λένε οι εργοδότες και ασπάζονται συνδικαλιστές συμβιβασμένοι τα απορρίπτουμε.

Έχουμε εμπιστοσύνη στις δυνατότητες της εργατικής τάξης και είμαστε βέβαιοι ότι θα έχουμε και αποτελέσματα στο μέλλον.

Συμβούλια χειραγώγησης της νεολαίας

Από τη μια μαθαίνουν τη νεολαία, με κάθε τρόπο και μέσο, στην ατομική λύση και «ξαφνικά» τους πάντες ο πόνος για τη συμμετοχή της νεολαίας στα κοινά! Στις 22, 23, 29 και 30 Μάρτη στους δήμους και τις κοινότητες θα στηθούν μηχανισμοί ενσωμάτωσης και χειραγώγησης των νέων. Με κοινή απόφαση των υπουργών Παιδείας και Εσωτερικών, θα γίνουν οι εκλογές για την ανάδειξη των τοπικών συμβουλίων των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίων Νέων. Μάλιστα, στη σχετική ανακοίνωση στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς αναφέρεται ότι «για πρώτη φορά στη χώρα μας προκηρύσσονται εκλογές για τη συμμετοχή των νέων στην πολιτική ζωή και την εξοικείωσή τους με τις αρχές της Δημοκρατίας»!

Μεγάλα λόγια, που κρύβουν την πραγματική ουσία. Τα λεγόμενα Τοπικά Συμβούλια Νέων είναι συνέχεια των Δημοτικών Συμβουλίων Νεολαίας, που η νεολαία τούς γύρισε την πλάτη. Πρόκειται για μια «συμμετοχή» απολύτως κατευθυνόμενη και ελεγχόμενη, που καμιά σχέση δεν έχει με τη δράση για τη λύση των προβλημάτων της νεολαίας. Ισα ίσα βρίσκονται στον αντίποδα, στην προσπάθεια να «χτυπηθεί» η όποια διεκδικητική δράση. Είναι η υλοποίηση της πολιτικής της ΕΕ, όπως διατυπώνεται στη «Λευκή Βίβλο», και μιλάει για συμμετοχή των νέων στα κοινά, πάντα «φυσικό» στο βαθμό που δε θα «αναστατώνουν» την καθεστηκυία

τάξη. Καλούν, λοιπόν, τους νέους, από 15 έως 28 ετών, στους δήμους και τις κοινότητες να ψηφίσουν συμβούλια που θα ασχολούνται, υποτίθεται, με προβλήματα που τους απασχολούν.

Φανταστείτε αυτά τα προβλήματα να είναι ο αγώνας για τα εργασιακά τους δικαιώματα ή για Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία; Έχουν πάρει τα μέτρα για να μην τεθεί τέτοιο ζήτημα. Πρώτα πρώτα οι εκλογές δε θα γίνουν με τη συμμετοχή ομάδων ή παρατάξεων, αλλά με λίστα. Το γνωστό παλιό κόλπο που προωθεί την «απολιτική» και «ακομμάτιστη» συμμετοχή που ασχολείται με επιμέρους ζητήματα και, κυρίως, δεν εξετάζονται οι πραγματικές αιτίες. Επιπλέον, όπως αναφέρεται στο σχετικό νόμο, ο

δήμαρχος ή εκπρόσωπός του συμμετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις της συνέλευσης του Συμβουλίου. Από την άλλη ο πρόεδρος του Συμβουλίου καλείται στα Δημοτικά Συμβούλια για να πει απλά τη γνώμη του...

Μη γελιόμαστε, τα Συμβούλια Νεολαίας δε θα είναι, ούτε καν, διακοσμητικά, αλλά ένα υποχείριο των συμφερόντων της κυρίαρχης τάξης. Γι' αυτό και για όλη αυτή την «επιχείρηση» εκτιμάται (στην ειδική έκθεση για το σχέδιο νόμου) πως θα δαπανώνται 3,6 εκατ. ευρώ το χρόνο, τα οποία θα δίνονται στους δήμους από τα υπουργεία Εσωτερικών και Παιδείας. Είναι ένας ακόμα δούρειος Ιππος για να πετύχουν την «κοινωνική συναίνεση». Επιδιώκουν να περάσουν

αντιδραστικά μέτρα και να εμφανίζονται μια απόφαση στήριξης από νέους για να λένε: Είναι μαζί μας και η νεολαία!

Εάν θέλανε την πραγματική συμμετοχή θα στήριζαν τους φορείς που ήδη υπάρχουν. Οι νέοι μπορούν να εκφραστούν και να αγωνιστούν για τα προβλήματά τους. Υπάρχουν τα μαθητικά συμβούλια, τα συντονιστικά των μαθητών, οι φοιτητικοί σύλλογοι, τα συνδικάτα -οι επιτροπές νέων που υπάρχουν σε πολλά απ' αυτά- αλλά και τόσο άλλοι μαζικοί φορείς. Αυτούς, όμως, θέλουν να τους υποβαθμίσουν. Ιδιαίτερα, μάλιστα, εκείνους που έχουν ριζοσπαστική κατεύθυνση και είναι δίπλα στο εργατικό και το λαϊκό κίνημα θα προτιμούσαν να τους εξαφανίσουν...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ξεκίνησε η διάθεση των ενημερωτικών δελτίων

Σε εφαρμογή τίθεται το φετινό πρόγραμμα «Τουρισμός για Όλους» του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (ΕΟΤ) που θα ισχύσει από τις 15 Μάρτη 2008 μέχρι τις 31 Μάρτη 2009. Το πρόγραμμα θα καλύψει 105.000 δικαιούχους και συγκεκριμένα 95.000 για το πρόγραμμα των οκταήμερων διακοπών, 6.000 για το πρόγραμμα τρίτης ηλικίας και 4.000 για το πρόγραμμα εκδρομών. Και μόνο από το συνολικό αριθμό των δελτίων που θα διανεμήσει ο ΕΟΤ, είναι ολοφάνερο ότι αποκλείονται από το δικαίωμα επιδοτούμενου τουρισμού χιλιάδες χαμηλόμισθες οικογένειες που -αν και δυσκολεύονται να τα φέρουν βάλτα- το ετήσιο εισόδημά τους θεωρείται ότι ανήκει στην κατηγορία των... προνομιούχων!

Συγκεκριμένα, το ανώτατο όριο ετήσιου εισοδήματος (14 μισθοί) προκειμένου

κάποιος να δικαιούται να συμμετέχει στο πρόγραμμα ορίζεται στα:

- 16.000 ευρώ για άγαμους και γενικά μεμονωμένα άτομα.
- 27.000 ευρώ για οικογένεια με ένα ή δύο παιδιά και στα 30.000 ευρώ για τρίτεκνες οικογένειες.
- Για κάθε προστατευόμενο τέκνο το εισόδημα θα προσαυξάνεται κατά 1.000 ευρώ.

Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να προσκομίζουν στα ΚΕΠ τα εξής δικαιολογητικά:

- Φωτοαντίγραφο αστυνομικής ταυτότητας.
- Φωτοαντίγραφο του εκκαθαριστικού σημειώματος του 2006 που αφορά εισοδήματα του 2005 ή του 2007 που αφορά εισοδήματα του 2006.
- Φωτοαντίγραφο των βιβλίων α-σθενείας απ' όπου να προκύπτουν τα

στοιχεία του ασφαλισμένου και των προστατευόμενων μελών του.

• Απόδειξη κράτησης μέσω τραπεζών ή ΕΛΤΑ σε ένα από τα καταλύματα που συμμετέχουν στο πρόγραμμα και αναγράφονται στο ενημερωτικό φυλλάδιο του ΕΟΤ, που διατίθεται απ' όλα τα ΚΕΠ.

Η επιδότηση ανά άτομο για τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στο πρόγραμμα είναι:

- 14 ευρώ για ξενοδοχεία, τουριστικές επιπλωμένες κατοικίες.
 - 12 ευρώ για ενοικιαζόμενα δωμάτια/διαμερίσματα ή οικίσκους κατασκηνώσεων.
 - 6 ευρώ για κατασκηνώσεις (θέση σκηνής, τροχόσπιτου).
- Ειδικά για τις πυρόπληκτες περιοχές της Πελοποννήσου και Ευβοίας, ο ΕΟΤ θα καλύπτει και τη συμμετοχή των δικαιούχων που έχει οριστεί μέχρι 6 ευρώ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ - ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

Οξύνουμε τη σύγκρουση, κλιμακώνουμε τον αγώνα μας

Ενάντια στα αντιασφαλιστικά σχέδια της κυβέρνησης

- Δίνουμε δυναμική απάντηση στην αντιασφαλιστική επίθεση της Κυβέρνησης της ΝΔ.
- Καταδικάζουμε τις πολιτικές δυνάμεις που ρίχνουν νερό στις μυλόπετρες για να συνθλίψουν ασφαλιστικά - εργασιακά δικαιώματα της εργατικής τάξης, για να αυγατίζουν τα κέρδη των κατασκευαστικών εταιρειών, των εργολάβων του κεφαλαίου.

Συνάδελφοι,

Η αδιαμφισβήτητη επιτυχία της απεργίας στις 13 Φλεβάρη, η μαζικότητα των συγκεντρώσεων, επιβεβαίωσε γι' άλλη μια φορά ότι το καινούριο, που αντικαθιστά το παλιό, έρχεται μέσα από τη σύγκρουση, την όξυνση της ταξικής πάλης κι όχι με «κοινωνικούς διάλογους», υποχωρήσεις και ταλαντεύσεις. Φάνηκε καθαρά, ότι έχουμε τη δύναμη, την αντοχή, πιο αποφασιστικά να συγκρουστούμε με τις επιλογές και την πολιτική του κεφαλαίου. Η Ομοσπονδία μας, μαζί με άλλες ταξικές Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα, αποφάσισε νέα απεργιακή κινητοποίηση, που η ημερομηνία της θα οριστεί άμεσα, μετά από συνεννόηση με άλλους κλάδους, για να πετύχουμε τον καλύτερο συντονισμό του αγώνα.

Τώρα! Χωρίς καθυστέρηση αρχίζουμε την προετοιμασία, ενήμερώνουμε, οργανώνουμε τον κλάδο.

Συνάδελφοι,

Το νέο αντιασφαλιστικό πακέτο, που κατέθεσε η κυβέρνηση και η προμεούρα της να επιταχύνει τη διαδικασία κατάθεσης του νομοσχεδίου, επιβάλλει όξυνση της αντιπαράθεσης και κλιμάκωση των αγώνων. Πρόκειται για σοβαρή αναμέτρηση, όπου η κυβέρνηση, συνολικά το σύστημα, ρίχνει στη μάχη τις εφεδρείες της. Γι' αυτό επιβάλλεται ν' απαντήσουμε με μεγαλύτερη ένταση, δύναμη, όγκο, παλμό, μαχητικότητα. Επιβάλλεται να μπορούμε όλοι στη μάχη της προετοιμασίας και περιφρούρησης των αγώνων μας.

Συνάδελφοι,

Όσες φιλότιμες προσπάθειες κι αν έκανε ο πρωθυπουργός «να βαφτίσει το ψάρι κρέας» δεν τα κατάφερε. Το αντιασφαλιστικό πακέτο, που κατέθεσε στη Βουλή, έχει όλα τα χαρακτηριστικά των νόμων Σιούφα - Ρέππα, οξύνει και βαθύνει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, είναι προϊόν που προέρχεται από τα επιτελεία της Ευρω-

παϊκής Ένωσης, του ΣΕΒ, έχει τη σφραγίδα των κομμάτων που συμμετείχαν και νομιμοποίησαν το στημένο πολιτικό και κοινωνικό διάλογο της κυβέρνησης.

Η κινδυνολογία του πρωθυπουργού για το μέλλον της Κοι-

νωνικής Ασφάλισης, με κατασκευασμένα στοιχεία και οι αναφορές ότι θίγονται δικαιώματα μόνο των νεοασφαλισμένων, στοχεύει να αποκρύψει την ουσία του προβλήματος, να κτυπήσει την ενιαία στάση και πάλη της εργατι-

κής τάξης ενάντια στο αντιασφαλιστικό έκτρωμα και συνολικά στο σύστημα που υπηρετούν αυτά τα μέτρα. Το σίγουρο είναι ότι:

- Η κυβέρνηση δεν παραιτείται από τον αποχαρκτηρισμό των ΒΑΕ, και έχει ως στόχο την

αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια.

- Με το κόλπο της «εθνικής σύνταξης», στοχεύει να καταργήσει την κατώτερη και να την αντικαταστήσει με προνοιακό βοήθημα.

- Με τη μείωση (κατά 40%) του ποσού των πρόωρων - μειωμένων συντάξεων, που παίρνουν οι εργαζόμενοι που συνταξιοδοτούνται πριν τα 65 χρόνια, επιδιώκει την αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης.

- Με το προκλητικό ψευτοκίνητρο μας πενήχρης αύξησης των συντάξεων πείνας για όσους παραμένουν στην παραγωγή μετά τα 65 χρόνια, επιδιώκει την αύξηση του ορίου ηλικίας στα 67-68 χρόνια.

- Με το σαθρό επιχείρημα της «ισότητας των δύο φύλων», προετοιμάζει την αύξηση του ορίου ηλικίας των γυναικών και την εξίσωσή του με το όριο που ισχύει για τους άντρες.

- Με τα «παχιά λόγια» περί προστασίας της μητρότητας, στοχεύει στην αύξηση των ορίων ηλικίας των μητέρων με ανήλικα παιδιά.

- Μειώνει τις επικουρικές συντάξεις με βάση το Ν. 2084/92, του Σιούφα.

- Επικαλείται την αύξηση των αναπηρικών συντάξεων, για να προχωρήσει σε δραστικά μέτρα περιορισμού τους, παραβλέποντας ότι ο αυξημένος αριθμός των αναπηρικών συντάξεων είναι αποτέλεσμα των κακών συνθηκών ζωής και εργασίας, είναι αποτέλεσμα της εγκληματικής έλλειψης μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους από τους εργοδότες, με τις πλάτες της εκάστοτε κυβέρνησης.

- Τέλος, η ανακάλυψη του «κουμπαρά», για να εξασφαλίσουν δήθεν την αλληλεγγύη των γενεών, έχει όλα τα χαρακτηριστικά της πολιτικής απάτης. Την υποχρέωση του κράτους για την εξασφάλιση δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης για το λαό την αποποιούνται και τη μεταφέρουν στις πλάτες του λαού, με αύξηση της φορολογίας κλπ.

Συνάδελφοι,
Ο πρωθυπουργός και τα άλλα παπαγαλάκια της αντιασφαλιστικής «μεταρρύθμισης» καταπι-

Παρακαταθήκη η απεργία

Η μαζικότητα και η αποφασιστικότητα, με την οποία εκατοντάδες χιλιάδες εργατοπάλληλοι, άνδρες και γυναίκες, Έλληνες και αλλοδαποί, συμμετείχαν στην προχθεσινή απεργία, βγαίνοντας μαζικά στους δρόμους σ' ολόκληρη τη χώρα, από τη Θράκη μέχρι την Κρήτη, αποτελεί τρανή απόδειξη για τούτο: Όλο και περισσότεροι είναι οι εργάτες και οι υπάλληλοι εκείνοι που αποφασίζουν να αντισταθούν στα αντιασφαλιστικά σχέδια του κεφαλαίου. Που αποφασίζουν να τα αντιπαλέψουν. Όλο και περισσότεροι σηκώνουν κεφάλι, απορρίπτουν τη μοιρολατρία, πείθονται ότι ο μαζικός, συλλογικός αγώνας γίνεται, σήμερα, πιο επιτακτικός από ποτέ.

Την ίδια στιγμή, ιδιαίτερο βάρος αποκτά το μήνυμα που κατέγραψε και η προχθεσινή απεργία για τον προσανατολισμό που πρέπει να έχει ο αγώνας. Για το «για τι πράγμα» και «ενάντια σε ποιον παλεύουμε». Η συνειδητή επιλογή χιλιάδων εργαζομένων να απεργήσουν και να διαδηλώσουν με το πλαίσιο του ΠΑΜΕ, έχει μεγάλη αξία, ηχηρή σημασία. Απαντά στους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς υπηρέτες του κεφαλαίου, που εντείνουν κάθε προσπάθεια για να αποπροσανατολίσουν την εργατική τάξη. Να φυγαδεύσουν τους ενόχους. Η ΓΣΕΕ κι η ΑΔΕΔΥ, με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ, αφήνουν στο απυρόβλητο την ΕΕ, προβάλλουν αιτήματα «εναρμονι-

σμένα» με τις «αντοχές» της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να στηριχτούν στην πείρα τους. Να εμπιστευτούν τα διδάγματα που εμπλουτίζει η καθημερινή αναμέτρηση με τους εκμεταλλευτές τους και όσους τους στηρίζουν, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο. Καμία εμπιστοσύνη δεν μπορεί να δείξει κανείς στις σημερινές πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει, για παράδειγμα, πώς έπραξαν οι συμβιβασμένες πλειοψηφίες το 2001, όταν μετά τις μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στις προτάσεις Γιαννίτη στραγγιλοκάθισαν στα τραπέζια του «διαλόγου» όπου εγκρίθηκε ο νόμος Ρέππα. Ο νόμος, δηλαδή,

που η σημερινή κυβέρνηση της ΝΔ αξιοποίησε ως αφετηρία για να εντείνει την αντιασφαλιστική επίθεση.

Οι μαζικές, δυναμικές απερ-

γιακές κινητοποιήσεις που οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ οργανώσαν με επιτυχία σε πάνω από 60 πόλεις, στέλνουν καθαρό μήνυμα: Η ενότητα της εργατικής τάξης

νουν την γλώσσα τους για τις αιτίες και τους υπεύθυνους που τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν πρόβλημα.

Δε λένε κουβέντα για:
- Τη διαγραφή των αποθεματικών, ύψους 58 δισ. ευρώ, το διάστημα 1950-1975.

- Την απόλυση 3,5 δισ. ευρώ των αποθεματικών από το τζογάρισμα στο Χρηματιστήριο, την περίοδο 1990-2002.

- Τις βεβαιωμένες οφειλές των 3,2 δισ. ευρώ προς το ΙΚΑ.

- Την ανασφάλιστη εργασία. Ένας στους πέντε εργαζόμενους είναι ανασφάλιστος.

- Την υποχρηματοδότηση του ΙΚΑ από την προηγούμενη και σημερινή κυβέρνηση, που φθάνει στα 1.044 δισ. ευρώ.

- Την πολιτική υποβάθμισης της δημόσιας Υγείας - Πρόνοιας και τη μετατροπή των ασφαλιστικών ταμείων σε αμοδότες του ιδιωτικού τομέα της Υγείας.

Συνάδελφοι,

Είναι φανερό ότι στο μυαλό τους δεν έχουν τη βιωσιμότητα των Ταμείων για ν' αποκτήσουν

καλύτερες παροχές οι εργαζόμενοι. Στόχος τους, είναι να επιταχύνουν τις αντισφαλιστικές - αντεργατικές «μεταρρυθμίσεις» για να πετύχουν την καλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου και να εξασφαλίσουν καλύτερη θέση στον ανταγωνισμό στην καπιταλιστική ανάπτυξη. Αλλιώς αυτοί δεν το έκρυψε ο πρωθυπουργός. Χαρακτηριστικά, είπε: «Μπορεί η Ελλάδα να αποτελέσει εξαίρεση από τον κανόνα που θέλει τα ασφαλιστικά συστήματα να αλλάζουν και να εκσυγχρονίζονται;». Αυτό καταμαρτυρεί και επιβεβαιώνει αυτό που το ταξικό κίνημα μόνιμα και σταθερά λέει: «Τα μέτρα παίρνονται σε όλη την Ευρώπη και έχουν στόχο να υπηρετήσουν τις ανάγκες αναπαραγωγής και κερδοφορίας του κεφαλαίου». Οι εργαζόμενοι βιώνουν τις συνέπειες των νόμων Σιούφα - Ρέππα, βιώνουν χρόνια τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και έχουν υποχρέωση να καταδικάσουν μαζί το δικομματισμό, παίρνοντας ταυτόχρονα υπόψη την αφεργγυότητα και

την αναξιοπιστία του ΣΥΝ, που κρύβει τις πραγματικές αιτίες της αντισφαλιστικής επίθεσης και καλύπτει την επικίνδυνη για τους εργαζόμενους πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνάδελφοι, Έχουμε αποκτήσει σοβαρή εμπειρία. Ξέρουμε ότι η πλειοψηφία σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, στηρίζει τους αντεργατικούς νόμους Σιούφα - Ρέππα. Ούτε θέλει, ούτε μπορεί να οργανώσει μαζικούς, μαχητικούς αγώνες, για να αναγκαστεί αυτή η αντεργατική επίθεση.

Γ' αυτό, ΤΩΡΑ με το ΠΑΜΕ, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, δίνουμε αποφασιστικά τη μάχη για να μην περάσουν τα αντισφαλιστικά μέτρα!

Παλεύουμε για:
• Κατάργηση των αντισφαλιστικών νόμων Σιούφα - Ρέππα.
• Υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση για όλους.
• Αποκλειστικά Δημόσια - Δωρεάν Υγεία - Πρόνοια. Κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας, κατάργηση της εισφοράς των εργαζόμενων για τον κλάδο Υγείας.
• Πλήρη, σταθερή εργασία.
• Αύξηση της χρηματοδότησης των Ταμείων από το κράτος και την εργοδοσία. Επιστροφή των κλεμμένων, καταβολή του συνόλου των ποσών που οφείλουν.

• Κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ. Σύνταξη στο 80% του τελευταίου μισθού. Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ.
• Σύνταξη στα 55 χρόνια για τις γυναίκες και στα 60 για τους άντρες -50 και 55 αντίστοιχα για τα Βαρέα & Ανθυγιεινά Επαγγέλματα (ΒΑΕ). Υπεράσπιση και διεύρυνση των ΒΑΕ, ουσιαστικά μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας.
• Κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 ημέρες εργασίας.
• Συνταξιοδότηση ανεξαρτήτως ηλικίας στα 30 χρόνια ή 9.000 ημέρες εργασίας.
• Επαναφορά του συντελεστή ασφάλισης 2 έτη/μα ανά τ.μ.

**Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2008**

δεν μπορεί παρά να σφρηλατείται πάνω στη βάση των δικών της συμφερόντων. Σε σύγκρουση με την πολιτική και τα κόμματα που αποστολή τους έχουν πώς θα κλέψουν από τους εργάτες όσα περισσότερα γίνεται. Μόνο έτσι οι αγώνες των εργαζόμενων μπορούν να γίνουν αποτελεσματικοί.

Η επιτυχία της απεργίας πρέπει να φανεί στη δουλειά που ξεκινά από την επόμενη κιόλας μέρα. Με την κλιμάκωση της πάλης. Με την πολιτικοποίηση του αγώνα, την αποδυνάμωση του δικομματισμού, σε πολιτικό αλλά και συνδικαλιστικό επίπεδο. Την ενίσχυση της εφ' όλης της ύλης αντιπαράθεσης με όσους

εντείνουν την ολομέτωπη επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους (μέρος της οποίας είναι η κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης), την ΕΕ, τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, όλα τα κόμματα του ευρωμονόδρομου. Με τα ποσοτικά και τα ποιοτικά της χαρακτηριστικά, η προχρειασμένη απεργιακή κινητοποίηση έρχεται να αναδείξει πόσο αναγκαία και επιτακτική γίνεται η αντιμετώπιση. Η ολομέτωπη σύγκρουση της εργατικής τάξης με το κεφάλαιο. Σ' αυτήν τη διαρκή και αξιωματική αναμέτρηση, η προχρειασμένη μάχη άφησε πίσω της νέα και πλούσια εφόδια. Αυτά τα εφόδια αξιοποιούμε και στην επόμενη μάχη και στη συνέχεια του αγώνα μας.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ

Τρίβουν τα χέρια τους οι κερδοσκόποι

Με προβλήματα -τις συνέπειες των οποίων πληρώνουν τα λαϊκά νοικοκυριά- ξεκίνησε η εφαρμογή του νέου κυβερνητικού μέτρου, που αφορά στην εξομείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης. Παράλληλα, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών και Οικονομικών, ανακοίνωσε ότι η διανομή του πετρελαίου θέρμανσης, παρατείνεται για ένα μήνα. Σύμφωνα με την υπουργική απόφαση, τα νοικοκυριά θα μπορούν να προμηθευτούν πετρέλαιο μέχρι και τις 15 Μάη, αντί για την 15η Απρίλη που ίσχυε μέχρι φέτος. Οι κερδοσκόποι τρίβουν τα χέρια τους, ενώ οι καταναλωτές ήρθαν αντιμέτωποι, αφενός με την κερδοσκοπία, που εκτίναξε σε δυσθεώρητα ύψη την τιμή του πετρελαίου, αφετέρου, στις περιοχές όπου οι

πρατηριούχοι αρνούνται ή αδυνατούν να ενταχθούν στο σύστημα, με το σοβαρό ενδεχόμενο να μείνουν χωρίς πετρέλαιο θέρμανσης τις μέρες του πολικού ψύχους. Σύμφωνα με στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών, στο σύστημα είχαν ενταχθεί 4.750 πρατηριούχοι, ενώ υπολογίζονταν στους 5.500 χιλιάδες σε σύνολο 7.000 πρατηρίων. Πάντως, μέσα στις τελευταίες τέσσερις μέρες πριν την εφαρμογή του μέτρου, η τιμή του πετρελαίου αυξήθηκε

ακόμα και κατά 42 ευρώ το λίτρο περίπου από τις εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών (μεταξύ αυτών και σε εταιρείες που παρέχουν και υπηρεσίες κοινοχρήστων), ενώ από πρατήρια υγρών καυσίμων μέχρι και 50 ευρώ τα χίλια λίτρα. Ετσι, την ημέρα της εφαρμογής του μέτρου από τις εταιρείες το πετρέλαιο θέρμανσης πωλούνταν από 715,24 μέχρι 734 ευρώ τα χίλια λίτρα, τιμή που στην ουσία τσουρουφλίζει το λαϊκό εισόδημα.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΟΜΙΛΟΙ

Προκλητικά κέρδη και για το 2007

Πάνω από 130% στη Μαρφίν, 50% στην Πειραιώς, 32% στη Γιούρομπανκ

Εκρηκτική πορεία αύξησης κερδών συνεχίζουν να εμφανίζουν οι ισολογισμοί των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, αποσπώντας ολοένα και μεγαλύτερα κομμάτια από τον κοινωνικά παραγόμενο πλούτο. Το πάνω χέρι στη μορσαία της λείας φαίνεται πως συνεχίζει να έχει το τραπεζικό κεφάλαιο, τα κέρδη του οποίου το 2007 εκτινάχτηκαν σε αστρονομικά ποσοστά - πρόκληση για τα λαϊκά στρώματα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η «Marfin Popular Bank», τα καθαρά κέρδη της οποίας εκτινάχτηκαν κατά 130% για να διαμορφωθούν σε 593,2 εκατ. ευρώ. Ο εν λόγω τραπεζικός όμιλος προήλθε από τη συγχώνευση των τραπεζών «Μαρφίν», «Έγνατία» και «Λαϊκή» (Κύπρου). Σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση, το συνολικό μέρισμα που θα δοθεί στους μεγαλομετόχους -για το 2007- φτάνει τα 279 εκατ. ευρώ (ή στο 47% των καθαρών κερδών) με αύξηση 14% σε σύγκριση με το 2006. Ιδιαίτερα προκλητικά συνεχίζουν να είναι τα κέρδη των τραπεζών που ήδη έχουν δημοσιοποιήσει ισολογισμούς για το 2007. Σε

αυτό το πλαίσιο, η «Eurobank» (όμιλος Λάτση) απέσπασε ακόμη 851 εκατ. ευρώ (αύξηση 32,1%) και η «Πειραιώς» 652,6 εκατ. ευρώ με αύξηση 50% συγκριτικά με το 2006. Για το έτος 2006, που υπάρχουν συγκεντρωτικά στοιχεία, οι τράπεζες που είναι εισηγμένες στη Σοφοκλέους απέσπασαν 3,36 δισ. ευρώ (αύξηση 20,7% σε σύγκριση με το 2005), ενώ το σύνολο των εισηγμένων απέσπασε το αστρονομικό ποσό των 8,4 δισ. ευρώ (αύξηση 27,7%). Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία και εκτιμήσεις, τα κέρδη των εισηγμένων για το 2007 θα σπάσουν όλα τα κοντέρ και αναμένονται να φτάσουν ή και να ξεπεράσουν τα 11 δισ. ευρώ!

• Η διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας προχωρά στην αναδιάρθρωση της λειτουργικής δομής του ομίλου σε ό,τι αφορά την επιχειρηματική δράση σε γειτονικές αγορές. Όπως ανακοινώθηκε, ορισμένοι κρίσιμοι τομείς (διαχείριση ρευστότητας και κινδύνων, πλαίσιο εποπτείας κ.ά.) των θυγατρικών τραπεζών στο εξωτερικό θα υπάγονται πλέον στον έλεγχο της κεντρικής διοίκησης στην Αθήνα.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

Γαλάτσι

Εντονη δραστηριότητα παρουσιάζει το παράρτημά μας στο Γαλάτσι μαζί με την Επιτροπή Αγώνα των φορέων της περιοχής. Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του εκτός από τη σύσκεψη, τη διακίνηση έντυπου υλικού, την πικετοφορία για την επιτυχία των τελευταίων αγωνιστικών κινητοποιήσεων, ξεχωρίζουμε την εκδήλωση που έκαναν για την Κούβα.

Θέμα: Η σοσιαλιστική Κούβα, οι εξελίξεις στη Λατινική Αμερική και οι αγώνες των λαών σε κάθε χώρα για προοδευτικές αλλαγές.

Το παράρτημα τίμησε τη Δέσποινα Μάρκου, μέλος της Γραμματείας και υπεύθυνη για τη Νότια και Λατινική Αμερική από την Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) για το κίνημα αλληλεγγύης.

Στην εκδήλωση υπήρχε φωτογραφικό υλικό από μπριγάνδες και τις κατά καιρούς αποστολές της ΕΕΔΔΑ.

Ακόμη, το παράρτημα στο Γαλάτσι μαζί με την Επιτροπή Αγώνα στις 17 Γενάρη προχώρησαν σε σύσκεψη με θέμα: Ακρίβεια και Ασφαλιστικό, με καλή συμμετοχή και πλούσια διαλογική συζήτηση. Ομιλήτρια η Αλεξάνδρα Μπαλλού.

Γκύζη

Συνδυασμό της κοπής της πίτας για αγωνιστικό 2008 και της καλής προετοιμασίας του συλλαλητηρίου του Γενάρη έκανε με σύσκεψη που διοργάνωσε στα γραφεία του η τοπική Διοίκηση του Παραρτήματος στο Γκύζη στις 16 Γενάρη.

Στη σύσκεψη παραβρέθηκε και μίλησε εκ μέρους της Κεντρικής Διοίκησης ο συνάδελφος Βαγγέλης Αγάς, ο οποίος επισήμανε την αναγκαιότητα συμμετοχής των συναδέλφων στην κινητοποίηση, την κλιμάκωση του αγώνα, το συντονισμό δράσης με άλλους εργαζομένους, καθώς και την ενίσχυση, τόσο του ΠΑΜΕ, όσο και του Συνδικάτου μας με εγγραφές νέων μελών, με συμμετοχή στη ζωή και δράση τόσο του παραρτήματος, όσο και του Συνδικάτου.

Ζωγράφου

Την πίτα με ευχές για «αγωνιστικό 2008», τοπιουράκι και ξηρούς καρπούς έκοψε η Διοίκηση του παραρτήματός μας στο Ζωγράφου την Κυριακή 10 Φλεβάρη στα γραφεία του.

Παρά το τσουχτερό κρύο της ημέρας, η αίθουσα ζεστάθηκε πολύ γρήγορα κυρίως με τη συζήτηση γύρω από την Κοινωνική Ασφάλιση και την πολιτική της κυβέρνησης. Ειδικότερα, γύρω από τα ΒΑΕ, τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση, το μεροκάματο, την ανεργία, το ένσημο.

Δεν ήταν λίγαι αυτοί που επισήμαναν την ανάγκη περαιτέρω μαζικοποίησης και κλιμάκωσης των αγώνων μας, και ενίσχυσης των δεσμών των συναδέλφων με το Συνδικάτο, μεταφέροντας την πείρα του παρελθόντος για να μάθουν οι νέοι και οι μετανάστες, για τις «παλιές καλές επο-

Εκδήλωση για τα παιδιά των συναδέλφων πραγματοποιήσε το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας στις 27 Γενάρη, μέρα Κυριακή, στην αίθουσα του Συνδικάτου μας.

Η αίθουσα ζωντάνεψε απ' τις φωνές και το γέλιο των παιδικών, αφού γι' αυτό φρόντισε ο μεγάλος και παλαιμάχος καραγκιοζοπαίχτης Μαμάης.

Η εκδήλωση τράβηξε μέχρι το μεσημέρι χωρίς κανένα από τα παιδιά να σηκωθεί από την καρέκλα του, αφού τόσο ο Μαμάης, όσο και ο κλόουν με τα ταχυδακτυλουργικά του απορρόφησε την

Εκδήλωση για τα παιδιά των οικοδόμων

προσοχή των παιδικών.

Στην εκδήλωση χαιρέτισε τους καλεσμένους, μικρούς και μεγάλους, ο πρόεδρος του Συνδικάτου, Γιάννης Τσιουζούλας.

Η εκδήλωση τελείωσε με την κοπή πίτας για

αγωνιστικό 2008, μοίρασμα δώρων για τους μικρούς και ποτά, αναψυκτικά και ξηρούς καρπούς για τους μεγάλους.

Όλοι έμειναν ευχαριστημένοι, εκτός από αυτούς που δεν ήρθαν.

Ας μας συγχωρέσουν αυτοί, όσοι δεν είχαν ενημερωθεί.

Η επόμενη εκδήλωση θα είναι πιο πλούσια και ακόμα μαζικότερη. Γι' αυτό, θα φροντίσουν οι μικροί φίλοι μας που θα ενημερώσουν ακόμα περισσότερα παιδιά και εμείς ως Διοίκηση για το πρόγραμμα.

χές» που πρέπει να επαναληφθούν, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα τις πολλές και μεγάλες δυσκολίες που δημιουργήσαν οι πολιτικές του αντιπάλου.

Η εκδήλωση τελείωσε με την υποσχέση της συνάντησής τους στο ραντεβού της Ομόνοιας, στην απεργιακή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στις 10.30 το πρωί.

Συντονισμός για κοινή δράση

Συντονιστικό μαζικών φορέων και

συνδικαλιστών συγκροτήθηκε στα μέσα Γενάρη στο Ζωγράφου μετά από σύσκεψη.

Η σύσκεψη πραγματοποιήθηκε στο παράρτημά μας και παραβρέθηκαν εκπρόσωποι από τους οικοδόμους, τους συνταξιούχους, το Σύλλογο Γυναίκων, την Ένωση Γονέων, το Κίνημα Ειρήνης, τους αντιστασιακούς, καθώς και συνδικαλιστές από τους ΕΒΕ και τους εργαζομένους του Δήμου Ζωγράφου.

Σκοπός, σύμφωνα με κοινή ανακοίνωσή τους: «...η κοινή δράση για τα προβλήματα της ανεργίας, της λι-

τότητας, του περιορισμού των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, της εμπορευματοποίησης της υγείας και της παιδείας, της μείωσης των ελεύθερων χώρων πρασίνου, για τα γενικότερα περιβαλλοντικά προβλήματα, τις ανατροπές στα κοινωνικά και ασφαλιστικά δικαιώματα».

Το συντονιστικό προχώρησε σε έκδοση και διακίνηση υλικού στην περιοχή, τόσο για την επιτυχία του συλλαλητηρίου στις 22 Γενάρη, όσο και της απεργίας στις 13 Φλεβάρη με το διεκδικητικό πλαίσιο αιτημάτων του ΠΑΜΕ.

Καματερό

Σύσκεψη στα γραφεία του Παραρτήματος στο Καματερό πραγματοποιήσε η Επιτροπή Αγώνα Καματερού στην οποία συμμετέχουν εκτός από τους οικοδόμους, οι εργάτες Δήμου, οι συνταξιούχοι, η Επιτροπή Ειρήνης και η Επιτροπή Γυναίκων Καματερού.

Θέμα: Το Ασφαλιστικό και η προετοιμασία της απεργίας στις 13 Φλεβάρη.

Στη σύσκεψη μίλησε ο πρόεδρος του Παραρτήματος Γ. Στασινός, ο οποίος μεταξύ άλλων τόνισε: «Στις 13

Συνεχίζουμε πιο αποφασιστικά

«Ο αγώνας συνεχίζεται. Δίνουμε μαζικό - αγωνιστικό "παρόν" στις 13 Φλεβάρη. Με νέες δυνάμεις μετά και τη μεγαλειώδη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στις 12 Δεκέμβρη και το μαζικό συλλαλητήριο του Γενάρη».

«Ο αγώνας μας μετράει επιτυχίες, έχει αποτελέσματα. Με τη συνεπή αγωνιστική δράση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ πετύχαμε την ανάκληση των απολύσεων από τον όμιλο "Καρφούρ - Μαρινόπουλος" και τη "Ρενό". Η κεντροαριστερή διοίκηση του Δήμου Πετρούπολης αναγκάστηκε να ανακαλέσει τις απολύσεις κάτω από την πίεση του ταξικού σωματίου των εργατών Δήμου και τη συμπαράσταση των εργαζομένων».

«Είπαμε ΟΧΙ στα αντιστασιατικά μέτρα της κυβέρνησης της ΝΔ, απαιτήσαμε την κατάργηση των αντεργατικών νόμων Σιούφα - Ρέππα, διεκδικήσαμε την ικανοποίηση των αιτημάτων μας για την Κοινωνική Ασφάλιση, τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, τα προβλήματα που κάνει τους εργαζομένους».

Αυτά ήταν μερικά απ' τα μηνύματα όπως τα μετέφεραν οι εκπρόσωποι του Συνδικάτου μας στα

γαπιά, στα εργοτάξια, στις γειτονιές και τα στέκια των οικοδόμων στα παραρτήματα, με το κάλεσμα για τη συμμετοχή των συναδέλφων στον αγώνα για υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση, για υπογραφή ικανοποιητικής Συλλογικής Σύμβασης, για ικανοποίηση των δίκαιων και σύγχρονων αναγκών μας.

«Συνεχίζουμε πιο αποφασιστικά». Ετσι ακριβώς δινόταν το κάλεσμα.

«Τώρα, συνεχίζουμε με μεγαλύτερη δύναμη στην απεργία της 13 Φλεβάρη, βάζοντας βάσεις για κλιμάκωση του αγώνα, γιατί η κυβέρνηση επιμένει στην εφαρμογή του νόμου Ρέππα του ΠΑΣΟΚ, επιμένει στην αύξηση των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών, στη μείωση των συντάξεων» τονίστηκε σε συγκέντρωση με το κόψιμο της πίτας πρωί πρωί στο μετρό στο Χαλάνδρι από τα μέλη του προεδρείου του Συνδικάτου και από τη Γραμματεία Αγώνα του ΠΑΜΕ.

«Κανένας εφησυχασμός. Η κυβέρνηση προσπαθεί να ελιχθεί και να παραπλανήσει τους εργαζομένους. Μειώνει τις συντάξεις αντί να τις αυξήσει.

Χωρίζει σε κατηγορίες τα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα για να καταργήσει το θεσμό που σή-

μερα λόγω των άθλων εργασιακών σχέσεων και της έντασης της εκμετάλλευσης, επιβάλλεται να ενισχυθεί.

Μιλάει για τη μητρότητα των εργαζομένων γυναικών για να αυξήσει τα όρια ηλικίας ακόμη και στις μητέρες με ανήλικα παιδιά.

Πρωθυε την ενσωμάτωση των Ταμείων για να δημιουργήσει ένα ακόμα μηχανισμό κατάργησης, προς τα κάτω εξίσωσης δικαιωμάτων.

Καλλιεργεί τον εφησυχασμό και τη διάσπαση των εργαζομένων.

Επιχειρεί να κρύψει ότι τα ασφαλιστικά συστήματα που χτίζουν όλα τα χρόνια οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ θα βασανίσουν ιδιαίτερα τα παιδιά των εργατικών - λαϊκών οικογενειών, τους νέους και τις νέες, σε συνδυασμό με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, την υπονόμευση των Συλλογικών Συμβάσεων» επώθησε από άλλο συνάδελφο. Κι όλοι μαζί συμφωνήσαμε πως επιβάλλεται καθολική συμμετοχή στην απεργία και στην απεργιακή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ γιατί δεν έχουμε άλλη επιλογή. Όλοι μαζί συμφωνήσαμε πως χρειάζεται συνέχεια, αποφασιστικότητα, κλιμάκωση του αγώνα.

Τάξη εναντίον τάξης!

Εδώ και μια 20ετία σχεδόν, τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων όπου Γης έχουν τεθεί στο στόχαστρο. Από το 1990 και μετά οι «μεταρρυθμίσεις» που συντελέστηκαν στα συστήματα Κοινωνικής Ασφάλισης σε όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ είναι δραματικές.

Στην Αυστραλία αυξήθηκαν 5 χρόνια τα όρια ηλικίας συνταξοδότησης των γυναικών. Στις ΗΠΑ αυξήθηκε το όριο ηλικίας συνταξοδότησης από τα 65 στα 67 χρόνια. Στην Ιαπωνία τα όρια ηλικίας συνταξοδότησης πήγαν από τα 60 στα 65. Στη Νέα Ζηλανδία και τη Νότιο Κορέα επίσης αυξήθηκε κατά μια 5ετία το όριο ηλικίας για συνταξοδότηση. Όσο για τις χώρες - μέλη της ΕΕ ακολουθούν πιστά το ίδιο μοντέλο: Στην Αυστρία, στο Βέλγιο, στη Μεγάλη Βρετανία, στην Πορτογαλία τα όρια ηλικίας συνταξοδότησης των γυναικών εξισώθηκαν με εκείνα των ανδρών και αυξήθηκαν κατά μια 5ετία. Στην Ιταλία αυξήθηκαν τα όρια κατά 5 χρόνια σε άντρες (από 60 στα 65) και γυναίκες (από 55 στα 60) και αυξήθηκαν κατά 2 έτη τα όρια για πρόωγη συνταξοδότηση. Σε άλλες χώρες (Δανία, Γερμανία) είχαμε αύξηση στα 67 χρόνια ή κατάργηση προϋποθέσεων για πρόωγη συνταξοδότηση (Πολωνία) κλπ.

Τι σημαίνουν τα παραπάνω;

Ότι τα φλογαφήματα που ακούγονται στην Ελλάδα περί «γήρανσης του πληθυσμού», «δυσλειτουργίας του συστήματος» κλπ. είναι προφάσεις. Εκτός αν δεχτούμε ότι από την Αυστραλία μέχρι την Ιαπωνία και από την Τουρκία (επίσης αυξήθηκαν τα όρια ηλικίας στα 65 χρόνια) μέχρι την Πορτογαλία, το κοινό στοιχείο είναι οι... «δυσλειτουργίες» των μηχανισμών κατά της εισφοροδιαφυγής και όχι ο καπιταλισμός.

☆☆☆

Πίσω, λοιπόν, από τη νέα επίθεση που δέχονται στο Ασφαλιστικό οι Ελληνες εργαζόμενοι (και ενώ ήδη με τους νόμους Σιούφα - Σουφλιά και Ρέππα τα όρια ηλικίας συνταξοδότησης πήγαν στα 65 και «εθελοντικά» στα 67 χρόνια) βρίσκεται η γενικευμένη επίθεση του μεγάλου κεφαλαίου κατά της εργατικής τάξης.

Μια επίθεση που συντελείται σε κάθε γωνιά του πλανήτη, με στόχο αφενός τη μείωση του «εργατικού κόστους» και του «κόστους» που προκαλεί για

το κεφάλαιο το οποίο «κοινωνικό κράτος» έχει απομείνει και αφετέρου την ταυτόχρονη αύξηση του μέσου ποσοστού κέρδους για τους κεφαλαιοκράτες.

☆☆☆

Πρόκειται, εν ολίγοις, για έναν ταξικό πόλεμο που έχουν κηρύξει οι εκμεταλλευτές εναντίον των εκμεταλλευόμενων.

Τα λόγια του πρωθυπουργού και του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης, σήμερα στη Βουλή, και κυρίως τα έργα τους, είναι οι «κλαγγές» αυτού του πολέμου που οι κεφαλαιοκράτες τον δίνουν ενωμένοι. Η απάντηση των ενωμένων εργατών μπορεί να είναι νικηφόρα, στέλνοντας μήνυμα από δω, από την Ελλάδα, παντού. Αρκεί να είναι απάντηση πολιτικά στέρεη, οργανική στον εμπαιγμό, ενάντια στα «μεσοβέζικα» και στα υποκριτικά των φρεφρώνων του «διαλόγου». Δηλαδή απάντηση ταξική.

Ιλιον - Πετρούπολη - Αγ. Αναργύρων

Κοπή πίτας - Γιορτή παιδιών: Πραγματοποιήθηκε στις 3 Φλεβάρη στα γραφεία του Παραρτήματος Ιλιον - Πετρούπολης - Αγ. Αναργύρων η κοπή πίτας για το νέο έτος, καθώς και η καθιερωμένη γιορτή για τα παιδιά των οικοδόμων η οποία γίνεται κάθε χρόνο. Στην εκδήλωση χαιρετισμό απηύθυνε ο πρόεδρος του παραρτήματος Μαν. Δραγαδάκης, τονίζοντας τη σημασία που έχει για τον κλάδο και συνολικότερα για την εργατική τάξη η συμμετοχή στην επιτυχία της απεργιακής συγκέντρωσης του ΠΑΜΕ στις 13 του Φλεβάρη. Επισήμανε την ανάγκη κλιμάκωσης του αγώνα με μέτωπα αιχμής το Ασφαλιστικό και τις ΣΣΕ.

Ακολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα με Καραγκιόζη και ταχυδακτυλουργικά. Στο τέλος μοιράστηκαν δώρα για τους μικρούς φίλους του Συνδικάτου.

Πικετοφορίες: Πραγματοποιήθηκαν στις 12 Φλεβάρη σε κεντρικούς δρόμους στο Ιλιον και στην Πετρούπολη από τις αντίστοιχες επιτροπές αγώνα των περιοχών, με τη συμμετοχή του Παραρτήματος του Συνδικάτου Οικοδόμων σε Ιλιον - Πετρούπολη - Αγ. Αναργύρους, με κύρια ζητήματα το Ασφαλιστικό, τις ΣΣΕ και την κεντρική απεργιακή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στις 13 Φλεβάρη.

Θεατρική παράσταση: Εκδήλωση αφιερωμένη στους οικονομικούς μετανάστες της πόλης μας πραγματοποιήθηκε στις 23/2 το Παράρτημα του Συνδικάτου Οικοδόμων στο Ιλιον με την αντίστοιχη Επιτροπή Ειρήνης. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του αφιερώματος «Πολιτισμός - Γέφυρα Ειρήνης & Φιλίας των Λαών» στη Θεατρική Σκηνή «Εκτός Σχεδίου».

Όσοι παραβρέθηκαν απόλαυσαν την πετυχημένη θεατρική παράσταση «Ο καλός στρατιώτης Σβέικ» του Γιόρσλαβ Χάσεκ.

من اجل نقابة جماهيرية وقوية

ايها الزملاء: في عصرنا ليس هناك مجال للانتظار واللامبالاة، الحكومة طغمة الاغنياء و الاحزاب السياسية التي تساند سياساتها العظيمة بشكل او باخر، يعطون على استغلال كل نفقة لقطع كل ما تبقى من مكاسب الطبقة العاملة. على الرغم من ان صورة اليد و القلعة وسائل الاعلام هي صورة يد بجيش على ايقاع الضخام و التي هي في الحقيقة من نتاج النظام البريوري الاستعالي التي تعينه بتابع الحكومة واعوانها لعل على دفع كل الاجراءات المؤدية لزيادة استغلال الطبقة العاملة (الضمان الاجتماعي ساعات العمل، عقود العمل الجماعية) وتقليص النفقات الاجتماعية، و في وقت يتصاعد فيه الاستياء من السياسة ضد عدلية الضمنية ويحظى ذلك في الحصار شعبية الحزب الاشتراكي و اليمين المحافظ، يطرح النظام السيطر اقتراحاته (البنيمة) (وسط اليسار) لمعالجة وادارة الوضع الراهن، وعلى راسها قوى التنهوية (سيوراس الخ...) ان محاولات النظام و اقتراحاته يبدلنا لتكبح الاستياء الموجود من السياسة السائدة و توجيهه نحو سبل متماشية و قبال مصالح قوى راس المال.

نستنتج من المعطيات المتكررة ان المستعتمين و الشجعة و العمال طريق واحد و هو طريق الصدام و قلب النظام.

في نظرة اخرى لما يجري حولنا نرى بشار حوية لتضاللات، الدور الميق فيها و الطليعي هو لجهة العمال التضالية بله ان هذه الحوية ليست و قبة بل هي نتاج عمل مصر لاعوام عديدة في العامل وورشات البناء و المواني و في الامكنة التي تتواجد و تنتج الطبقة العاملة، ان حوية التضاللات ترتبط بقوة النقابات وبالتالي ان الواجب الاساسي لقطاعنا هو الالتفات حول نقابتنا و تحادنا المهني.

ان نقابتنا و تحادنا يقفون بفرع امام عمل القطاع حيث كانت النقابة و الاتحاد في طليعة المشاركين في التضاللات لطبقية المطلية عقود العمل الضمان الاجتماعي التربية و التعليم السكن الشعبي او قضايا عديدة اخرى. وعلى هذا لا ننفي مكافة زملائنا في كواتر النقابات لتضاليم و تضحياتهم في حالات كثيرة ان ما يفرض نفسه في وقتنا و حياتنا هو المشاركة الفعالة لكل اعضاء النقابة مسلحين باطار العمل التابع من مصالحنا الطبقة في مواجهة مصالح ارباب العمل ان هذا التوجه يمكنه تق طريق من اجل تغطية كافة حاجات العائلة الشعبية و من اجل اقتراع مكسبات اخرى نخفف عن السياسة المطقة على الطبقة العاملة.

في ايماننا هذه و بزيادة الهجوم على حقوقنا تزداد ضرورة وجود كل عامل بجانب نقابته و فعاليتها التضالية لتعددية الاشكال من الاجتماعات البسيطة حتى الاضراب و تنظيم الجناح النقابية في امكنة العمل النشاط في لسان النقابة، المساهمة في اكتاب الزملاء الجدد في النقابة، المساهمة في تنشيط النقابات و الاجتماعات و اللقاءات لتحسين نضالنا اليومي ضد ارباب العمل و ضد السياسات ضد عدلية

ان الخبرة التاريخية تظهر ان كل مكاسب العمال كانت نتيجة تضاللات طبقية جماعية جماهيرية ذات اتجاه طليعي و بشكل منسق، و ان الفرد وحده لا يمكنه مواجهة عاصفة الخيارات الرأسمالية ضد عدلية

ان المطلوب موضوعيا هو ترك الزملاء ان قوة النقابة ليست ادارتها و كادها بل مجموع اعضاءها هم دورهم سيعملون على تحقيق استحقاقات النقابة و اهدافها ان ادارات النقابات تعبر بالضرورة عن ارادة و رغبة اعضاءها لتفعل طروحات الاستحقاقات كما يسري في جبهة العمال التضالية بله و بالتالي فان لزبون النقابة نخس كل منا ان مسؤولية الزملاء في قطاع البناء و الانشاءات جعل شاقهم لتخابات النقابة في الخريف المقبل لكي نرد طبقيا بالمساهمة الجماعية في الانتخابات على الهجوم على حقوقنا و من اجل هزيمة اولئك الداعين لدفع حوار الطبقات و شرارتها واستبدالهم الحركة العمالية للمعجها و لخصها اهداف و استراتيجيات راس المال

ان نقابة قوية مستقلة الطريق لتشكل توازن قوى قادر على الرد على الهجوم الذي تتعرض له الطبقة العاملة و سوف تدعم امكانية تحسين حياتنا في سبيل قلب السياسات المسؤولة عن معاناة العائلة الشعبية

نقابة عمال البناء - اثينا

Ο λαός στο προσκήνιο

Η «υπόθεση Ζαχόπουλου» ήταν η αφορμή για να εκλυθεί στην ατμόσφαιρα η δυσαδία μιας αδυσώπητης οικονομικής και πολιτικής πάλης ανάμεσα σε επιχειρηματικούς ομίλους αλλά και ανάμεσα σε κέντρα εξουσίας, με επίκεντρο το μοίρασμα του πλούτου και τον έλεγχο των πολιτικών εξελίξεων. Η όλη υπόθεση καθόλου δεν αποκλείεται να λειτουργήσει ως θραυαλίδα επιτάχυνσης των διαδικασιών που αφορούν στην αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος. Οποιασδήποτε παρακολουθεί τις εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος μπορεί να αντιληφθεί ότι κάτι τέτοιο εξυφάνεται.

Προσποικούνται τους εκπληκτους από την τροπή την οποία μεθόδευσαν, της «υπόθεσης Ζαχό-

πουλου», χρησιμοποιώντας και τα δικά τους ΜΜΕ, ανακατεύοντας το βούρκο που δημιουργεί η διαπλοκή των συμφερόντων τους με την πολιτική που τα υπηρετεί και τους φορείς της, προκειμένου να δείξουν ότι αποκαθαίνουν το αστικό πολιτικό σύστημα, για να κάνουν καλά τη δουλειά τους. Δε θέλουν παρά να εκμεταλλευτούν αυτή την ιστορία για να εδρανώσουν σε πιο στέρεες βάσεις την εξουσία τους, στα θεμέλια της οποίας κώθουν τους πρώτους τριγμούς.

Η λαϊκή δυσαρέσκεια και αγανάκτηση, το δυνάμωμα της εργατικής - λαϊκής αντίστασης και πάλης κατά των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στο Ασφαλιστικό, στα Εργασιακά, στην Παιδεία

κ.ά. ανησυχούν την άρχουσα τάξη. Η διαπιστωμένη και συνεχώς διογκούμενη φθορά των πολιτικών της στηριγμάτων, επίσης. Η ενίσχυση μιας εντελώς διαφορετικής, αντίθετης άποψης και η απήχρησή της σε πλατιές λαϊκές δυνάμεις, τη φοβίζουν, όπως επίσης και η δράση του εργατικού - λαϊκού κινήματος. Δεν είναι τυχαία η εξαφάνιση της αντίθετης άποψης από τα ΜΜΕ που κατέχει η σκυοφάντηση και διαστρέβλωσή της.

Ας μη ζαλιστούν οι εργαζόμενοι, οι άνθρωποι του μόχθου, από την μπόχα ενός συστήματος που υπάρχει για να απομυζά τον ιδρώτα τους. Απεναντίας, τους δίνεται η ευκαιρία να βγάλουν πολύτιμα συμπεράσματα. Και να κατανοήσουν

την ανάγκη, μεγαλύτερη σήμερα από ποτέ, να παρέμβουν αποφασιστικά πυκνώνοντας τις γραμμές του εργατικού - λαϊκού κινήματος, πολιτικοποιώντας την πάλη τους, γυρνώντας την πλάτη στη ΝΔ και στο ΠΑΣΟΚ, σε κάθε δύναμη που δεν αμφισβητεί αυτό το άσπιο σύστημα. Την ανάγκη να καθορίσουν οι ίδιοι τις εξελίξεις, τραβώντας την πάλη τους για την αποτροπή των αντιλαϊκών μέτρων και την απόσπαση κατακτήσεων ως τη ριζική αλλαγή στο επίπεδο της οικονομίας και της εξουσίας. Η μαζική τους συμμετοχή στις απεργιακές κινητοποιήσεις και στα συλλαλητήρια που διοργανώνουν τα ταξικά συνδικάτα είναι η πρόποσα απάντηση σε όσους απεργάζονται σενάρια σε βάρος τους.

ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ

Η πρόληψη και η αντιμετώπιση

Πώς το νερό μετατρέπεται από πηγή ζωής σε μια διαρκή απειλή για τον πλανήτη

Μέρος Β'

Τα πλημμυρικά φαινόμενα όπως και τα φαινόμενα της ξηρασίας προβλέπεται να ενταθούν πολύ περισσότερο λόγω των κλιματικών αλλαγών. Τα στατιστικά στοιχεία για τις πλημμύρες στην Ευρώπη είναι τρομακτικά. Τον 20ό αιώνα προκάλεσαν 9.500 θανάτους, έπληξαν 10 εκατομμύρια ανθρώπους και προξένησαν ζημιές ύψους 70 δισ. ευρώ. Για το λόγο αυτό κρίνεται επιτακτική η ανάγκη ύπαρξης στρατηγικού σχεδιασμού αντιπλημμυρικής προστασίας.

Οι κλιματικές αλλαγές που επέρχονται, είναι σαρωτικές. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα ημερίδας του ΤΕΕ για τον αντιπλημμυρικό σχεδιασμό, για την Ελλάδα διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα:

- Για τη χρονική περίοδο έως το 2100 προβλέπεται ότι στην Αττική θα δεκαπλασιαστούν οι ημέρες με θερμοκρασία υψηλότερη των 37°C, δηλαδή από 195 που ήταν την περίοδο 1960-1990 θα φθάσουν στις 1.925 και θα σαρανταπλασιαστούν οι ημέρες με θερμοκρασία άνω των 40°C, δηλαδή από 28 θα φθάσουν στις 1.078.

- Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να ενσωματώσει στην ελληνική νομοθεσία την Οδηγία 2007/60 της ΕΕ για τον αντιπλημμυρικό σχεδιασμό και τη διαχείριση πλημμυρικών φαινομένων, χωρίς ουσιαστικά να λαμβάνει υπόψη τις σημαντικές ιδιαιτερότητες της χώρας (μικρές λεκάνες απορροής, έντονες κλίσεις εδάφους κλπ.).

- Οι λεκάνες απορροής ποταμών στην Ελλάδα διαφέρουν από αυτές της Κεντρικής Ευρώπης και ως προς τον τύπο πλημμυρών και ως προς την έκτασή τους. Οι πλημμύρες στον ελληνικό χώρο χαρακτηρίζονται ως ταχείας απόκρισης και δίνουν πολύ μικρά περιθώρια αντίδρασης σε επίπεδο πολιτικής προστασίας. Επομένως, θα πρέπει να υπάρξουν στη χώρα μας πρόσθετα μέτρα ενίσχυσης της πολιτικής προστασίας.

- Τα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας προωθούνται με στοιχεία και υδρολογικές μελέτες της εποχής 1940-1950. Δεν υπάρχουν στρατηγικός σχεδιασμός και τα έργα που υλοποιούνται

είναι συχνά αποσπασματικά, ελλιπή ή και ανεπαρκή.

- Η αλλαγή χρήσεων γης (αστικοποίηση, πυρκαγιές, μείωση δασικών εκτάσεων, μείωση χρόνου συρροής των νερών, αύξηση του συντελεστή απορροής) επιβάλλει την επικαιροποίηση των υπάρχουσών παλαιών μελετών.

Για την αντιπλημμυρική προστασία απαιτείται να ολοκληρωθεί από τα αρμόδια υπουργεία και φορείς (ΥΠΕΧΩΔΕ, υπ. Γεωργίας, ΕΥΔΑΠ κλπ.) και να δημοσιοποιηθεί, ύστερα και από γνώμη τουλάχιστον των αρμόδιων Επιμελητηρίων (ΤΕΕ, ΓΕΩΤΕΕ) και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ένας συνολικός και επικαιροποιημένος σχεδιασμός για τη ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ενας τέτοιος σχεδιασμός πρέπει να παίρνει υπόψη του τα νέα υδρολογικά δεδομένα σε κάθε περιοχή, όπως:

- Την αυξημένη απορροή των ομβρίων, λόγω μείωσης της δασοκάλυψης από πυρκαγιές, καταπατήσεις κλπ., καθώς και την αυξημένη, επίσης, παροχή φερτών υλών.
- Τη συντελεσθείσα περαιτέρω μείωση της διατομής των φυσικών ρεμάτων ή την πλήρη εξαφάνισή τους.

- Την κάλυψη ελεύθερων επιφανειών με δρόμους, κατοικίες ή άλλες κατασκευές λόγω επεκτάσεων, αυθαίρετης δόμησης κλπ.
- Την κατασκευή των διάφορων τεχνικών έργων.

Ο σχεδιασμός πρέπει να έχει μακρόχρονο χρονικό ορίζοντα προβλέψεων, καθώς και δέσμευση των απαιτούμενων αντίστοιχων κονδυλίων. Ενδεικτικό της πολιτικής που ακολουθεί για

Όμως, τα 13,7 δισ. ευρώ, από αυτά, θα διατεθούν για την κατασκευή των λεγόμενων «μεγάλων έργων»...

Θα πρέπει να περιλαμβάνει μια σειρά μέτρων για δασοκαλύψεις, απαγορεύσεις επεκτάσεων, ορθολογικές χρήσεις γης, διάνοξη ρεμάτων, μικρά φράγματα κατακράτησης φερτών υλών, τοπικά έργα εκτροπής υδάτων κλπ. Να στηρίζεται σε πλήρη γνώση της υφιστάμενης κατάστασης. Να καθοριστεί εύλογο και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα κατασκευής των αντίστοιχων έργων, με ιδιαίτερη έμφαση στην ιεράρχησή τους. Να επανεξετάζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Λήψη όλων των απαιτούμενων νομοθετικών μέτρων. Χωρίς αυτά, τα όποια έργα χάνουν, σε μεγάλο ποσοστό, την αξία τους και λειτουργούν αποσπασματικά.

Ενας τέτοιος σχεδιασμός απαιτεί την ύπαρξη ενός φορέα που, ανεξάρτητα από τη συμμετοχή των όποιων υπουργείων ή άλλων οργανισμών, θα έχει την ευθύνη και τη λήψη αποφάσεων και μέτρων, ώστε:

- Να τηρηθεί αυστηρά η επιβαλλόμενη χρονική ιεράρχηση των έργων διευθέτησης και αντιπλημμυρικής προστασίας.
- Να περιφρουρηθούν από την επίσημη

και ανεπίσημη αυθαίρετα τα έργα που εκτελούνται ώστε να μην επιστρέψουμε στην αρχική κατάσταση.

- Να εκτελεστεί ενιαία και όχι αποσπασματικά το σύνολο των έργων. Να κατασκευαστούν τα έργα με τις επιβαλλόμενες επιστημονικές μεθόδους όπως επιστημονικά από τους ειδικούς επιστήμονες, π.χ. η αναγκαία κατασκευή των έργων. Τα όποια έργα που κατασκευάζονται, να εναρμονίζονται

με το περιβάλλον και να βοηθούν στην προστασία από τις πλημμύρες, αλλά και τη σωστή διαχείριση του υδατικού δυναμικού της περιοχής.

Η υλοποίηση ενός τέτοιου σχεδίου δράσης θα επιμερίζεται στις περιφερειακές αρχές σε κάθε διοικητική περιφέρεια της χώρας. Οι αρχές αυτές είναι απαραίτητο: Να έχουν στη διάθεσή τους το σύνολο του σχεδιασμού και τη δυνατότητα λήψης άμεσων μέτρων. Να διατίθενται σ' αυτές όλα τα μέσα της περιοχής, τεχνικό και ανθρώπινο δυναμικό των Δημοσίων Υπηρεσιών της τοπικής διοίκησης και των ιδιωτών.

Η ύπαρξη σχεδιασμού, μελέτης και κατασκευής έργων, οργάνων υλοποίησης, ελέγχου και λήψης έκτακτων μέτρων, απαιτεί έναν εκσυγχρονισμένο, σε μέσα και προσωπικό, δημόσιο τομέα. Συσχετίζεται με την απόκτηση νέων ελεύθερων χώρων. ΟΧΙ στο τσιμεντάρισμα των πλατειών, των ακάλυπτων χώρων των πολυκατοικιών, των αυλών των σχολείων κλπ. Κατασκευή διαπερατών ή ημιπερατών πεζοδρομίων. Κατασκευή και ολοκλήρωση των δικτύων ομβρίων στις πόλεις, αλλά και συντήρησή τους, μόνιμος καθαρισμός από φερτά υλικά. Ειδικά μέτρα για τις καταλήψεις της κοίτης χειμάρρων, τις παράνομες συνδέσεις και καθαρισμός χειμάρρων.

Πάντοτε το κόστος αντιμετώπισης των καταστροφών και της ανασυγκρότησης είναι πολύ μεγαλύτερο από το κόστος πρόληψης. Γιατί, όμως συμβαίνει αυτό; Γιατί μιλάμε για τις αντοχές της οικονομίας, όταν αφορά έργα υποδομής και μέτρα τα οποία βελτιώνουν τις συνθήκες και τις ανάγκες του λαού; Γιατί ακριβώς η υπόθεση της αντοχής εντάσσεται στο πού είναι προσανατολισμένα να κατευθυνθούν τα κονδύλια. Και δυστυχώς τα κονδύλια που αφορούν έργα που ικανοποιούν λαϊκές ανάγκες, δε δίνονται, δίνονται με το σταγονόμετρο ή και αξιοποιούνται ακόμη περισσότερο στη λογική της εμπορευματοποίησης με τη μέθοδο κατασκευής των συγκεκριμένων έργων, όπως οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

M.E.

το συγκεκριμένο τομέα η κυβέρνηση της ΝΔ (η οποία ουσιαστικά συνεχίζει την πολιτική του ΠΑΣΟΚ), είναι ότι ως αντιπλημμυρικά έργα στο Δ' ΚΠΣ, έχουν προταθεί μόνο η διευθέτηση της λεκάνης απορροής Ραφίνας - Ερασίνου και η διευθέτηση των ρεμάτων Εσχατιάς και Ποδονίφτη. Και αυτό όταν το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει να διαχειριστεί για την προγραμματική περίοδο 2007-2013, κονδύλια ύψους 18 δισ. ευρώ.

Ανύπαρκτη αντισεισμική προστασία

Οι πρόσφατες σεισμικές και μετασεισμικές δονήσεις (τελευταία όλο και πιο συχνά) φέρνουν, πάλι, στο προσκήνιο ένα θέμα που αφορά τη ζωή μας. Η αντισεισμική προστασία και θωράκιση της χώρας είναι, χωρίς καμία υπερβολή, ένα θέμα «ζωής και θανάτου».

Τα 6,5 Ρίχτερ, για παράδειγμα, δεν έφεραν καταστροφές, όχι επειδή το κράτος έχει πάρει τα κατάλληλα μέτρα, αλλά λόγω του μεγάλου εστιακού βάθους του σεισμού. Δεν είναι κινδυνολογία εάν αναρωτηθούμε τι θα μπορούσε να γίνει με ένα σεισμό περισσότερο επιφανειακό. Όλοι οι επιστήμονες ομολογούν πως, σε μια τέτοια περίπτωση, θα θρηνούσαμε και θύματα. Ζούμε στην πιο σεισμογενή περιοχή της Ευρώπης. Δεν είναι δυνατόν να μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια περιμένοντας τον επόμενο σεισμό και ελπίζοντας το επίκεντρό του να είναι κάτω από τη θάλασσα ή σε μεγάλο εστιακό βάθος...

Η πολιτική των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, στο θέμα της αντισεισμικής θωράκισης, είναι εγκληματική. Μπορούσαν να πάρουν μέτρα, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι από τα χτυπήματα του Εγκέλαδου. Δεν το έκαναν, διότι έχουν άλλες προτεραιότητες. Τα κόμματα αυτά αποδεικνύουν, για πολλοστή φορά, πως δεν έχουν την πρόθεση να ασχοληθούν και να λύσουν τα λαϊκά προβλήματα, ακόμα και όταν αυτά αφορούν την προστασία από μεγάλες φυσικές καταστροφές, όταν απειλούν την ίδια τη ζωή και την προστασία της λαϊκής οικογένειας.

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα: Είναι ταγμένοι στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου και η αντισεισμική θωράκιση δεν είναι κερδοφόρα επιχείρηση. Επομένως, η πολιτική τους τη θέτει, χωρίς κανένα δισταγμό, στα... αζήτητα!

Η διαπίστωση αυτή δεν είναι ένα «ταϊτάτο». Αντικατοπτρίζει, δυστυχώς, την ωμή πραγματι-

κότητα. Εάν είναι διαφορετικά, ας μας εξηγήσουν γιατί από τα 80.000 δημόσια κτίρια στα οποία είχαν υποσχεθεί ότι θα είχε ολοκληρωθεί ο προσεισμικός έλεγχος έως το 2001, έχουν ελεγχθεί μόλις τα 4.000, ενώ σε κανένα δεν έχει προχωρήσει καν -ούτε στις μελέτες- η ενίσχυση του; Πρόκειται για σχολεία, νοσοκομεία, δημόσιες υπηρεσίες, δηλαδή για χώρους όπου

ζουν ή νοσηλεύονται οι εργαζόμενοι, που σπουδάζει η νεολαία. Πόσες άλλες υποψήφιες «Ρικομέξ» και «Φαράν» υπάρχουν, άραγε, στη χώρα μας; Για την ακρίβεια, πόσες επιχειρήσεις μπορεί, σε έναν ενδεχόμενο σεισμό μεγάλου μεγέθους να μετατραπούν σε ταιμεντένιους τάφους για τους εργαζόμενους; Πόσοι ελεύθεροι χώροι, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και ως χώροι διαφυγής σε περίπτωση σεισμού, θα εξακολουθήσουν να ξεπουλιούνται και να παραδίδονται στην εμπορευματοποίηση; Ως πότε θα εκδίδονται τεχνικές οδηγίες για επικίνδυνες επισκευές - «μπαλώματα» των σεισμοπλήκτων κτιρίων; Ως πότε οι μηχανισμοί αντιμετώπισης των σεισμών θα διαλύονται ή θα φυτοζωούν με κονδύλια που δε φτάνουν να καλύψουν ούτε τα λειτουργικά τους έξοδα;

Η πολιτική τους είναι επικίνδυνη. Απέναντι βρίσκεται η πολιτική που προτείνει μια δέσμη μέτρων η εφαρμογή των οποίων εξασφαλίζει τις μικρότερες δυνατές συνέπειες από τον Εγκέλαδο. Καλεί το λαό να διεκδικήσει την αυτονόητη προστασία του από τις φυσικές καταστροφές. Η αντισεισμική θωράκιση είναι ένα έργο άμεσης προτεραιότητας. Είναι, επίσης, ένα ζήτημα που χρειάζεται, απαραίτητα, κεντρικό σχεδιασμό. Και πρώτα από όλα, να σταματήσει να είναι η γη εμπόρευμα. Αυτό σημαίνει, βέβαια, και μια διαφορετική οργάνωση της κοινωνίας και μια πολιτική εξουσία και οικονομία που θα έχει γνώμονα τα λαϊκά συμφέροντα. Ενία κοινωνικοπολιτική πάλη, λοιπόν, σ' αυτή τη ρότα.

Ταξική απάντηση στη ληστεία

Οι νέες αυξήσεις - φωτιά στα εισιτήρια των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς που ανακοίνωσε η κυβέρνηση, έρχονται να αναδείξουν ότι η επίθεση ενάντια στη λαϊκή οικογένεια είναι σκληρή, ολομέτωπη και εντεινόμενη. Με ανατιμήσεις που φτάνουν μέχρι και το 150% (π.χ. τραμ), οι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους φορτώνονται με νέα οικονομικά βάρη όταν, ήδη, το λαϊκό εισόδημα χτυπιέται από τον πληθωρισμό και οι μισθοί και οι συντάξεις δεν επαρκούν για να καλύψουν ούτε τις πιο βασικές ανάγκες. Τα στοιχεία που έρχονται στη δημοσιότητα για την κλιμάκωση και το εύρος της ακρίβειας επιβεβαιώνουν ότι τα χειρότερα είναι μπροστά. Σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, μέσα σε ένα μόνο χρόνο (Γενάρης 2007 - Γενάρης 2008), η αύξηση σε είδη και υπηρεσίες πρώτης ανάγκης ξεπέρασε και το 30%. Το πετρέλαιο θέρμανσης αυξήθηκε κατά 35,4%, το σπορέλαιο κατά 27,3%, τα νωπά φρούτα επίσης κατά 27,3%, τα ζυμαρικά κατά 22,3%, το αλεύρι κατά 20,9%.

Ενώ εντείνεται η ληστεία του εισοδήματος που καταλήγει στο σπίτι της λαϊκής οικογένειας, εντείνεται και η καταλήστευση του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι χωρίς ποτέ να φτάνει σ' αυτούς. Στη δεύτερη συνάντηση, που έγινε αρχές Φλεβάρη για την υπογραφή της νέας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), οι βιομήχανοι πρότειναν αυξήσεις 1 ευρώ τη μέρα (!) για τους εργαζόμενους. Δηλαδή, όχι μόνο

προτείνουν ψίχουλα σε σχέση με τα κέρδη που συγκεντρώνουν οι επιχειρήσεις, αλλά και προκαλούν κοροϊδεύοντας συλλογικά τους εργάτες, αφού δίνουν «αυξήσεις», οι οποίες έχουν ήδη εξανεμιστεί από τις ανατιμήσεις που έχουν αποφασιστεί και δρομολογηθεί πριν καν υπογραφεί η νέα ΕΓΣΣΕ. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι «αυξήσεις» που δίνουν στα μεροκάματα οι βιομήχανοι δε φτάνουν να καλύψουν ούτε την αύξηση στις τιμές των

εισιτηρίων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς!

Την ώρα που οι εργαζόμενοι δυσκολεύονται να πληρώσουν ακόμα και τα φάρμακα ή τα βιβλία των παιδιών τους, το κεφάλαιο παραμένει ο μόνιμος

και μόνος κερδισμένος. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι τη χρονιά που η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ συμφώνησε για την αύξηση των 0,77 ευρώ (μεικτά) στο μεροκάματο, τα κέρδη των βιομηχάνων κατέγραψαν

αύξηση κατά 2.613 ευρώ ανά εργαζόμενο, φτάνοντας τα 17.913 ευρώ στις 200 επιχειρήσεις με το περισσότερο προσωπικό.

Όσοι, λοιπόν, απευθύνονται στους εργαζόμενους και κάνουν λόγο για «ανάγκη συγκράτησης» λόγω της «οικονομικής κρίσης», απησυχούν για την ανάπτυξη της «επιχειρηματικότητας» και προτάσσουν την ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας», δεν κάνουν τίποτ' άλλο από το να αλείφουν βούτυρο στο ψωμί του κεφαλαίου.

Όσο η οργή που μεγαλώνει καθημερινά στο σπίτι κάθε εργατικής και λαϊκής οικογένειας δε μετατρέπεται σε οργανωμένη αγωνιστική δράση, σε ταξικό και πολιτικοποιημένο αγώνα, τόσο η επίθεση σε βάρος της όχι μόνο δε θα σταματά, αλλά θα εντείνεται. Γι' αυτό και η μαζική συμμετοχή στις απεργιακές συγκεντρώσεις και στις άλλες κινητοποιήσεις του ΠΑΜΕ, πρέπει να γίνει υπόθεση όλων των εργατοπαλλήλων και των οικογενειών τους. Να μη μείνει ανεκμετάλλευτη ούτε μία μέρα, να μη χαθεί ούτε μία ώρα. Ωστε κάθε μέρα να βρίσκει περισσότερους εργαζόμενους στρατευμένους στην πάλη για την υπεράσπιση και την ικανοποίηση των δικών τους αναγκών.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoikel4@otenet.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουονέρι Αττικής

ΚΩΔΙΚΟΣ 4507

Ο Ξ Ο Α % Ε Ξ Ε Α Ψ Ο Ψ

Συνάδελφοι,

Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας θάζουν σε περιπέτεια.

Α Ϊ Ϊ • Α < % Ε Α ~ ι φ Ο Ψ Α ~ Ο

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όσους συνάδελφους τα Σωματεία έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερώνουμε για τη νέα διεύθυνση τα Σωματεία, ώστε να παίρνουμε την εφημερίδα.

Επικίνδυνες εξελίξεις στα Βαλκάνια

Η απόσχιση του Κοσσυφοπεδίου από τη Σερβία και η ονοματολογία για την ΠΓΔΜ

Η απόσχιση της επαρχίας του Κοσσυφοπεδίου από τη Σερβία, που έγινε με ιμπεριαλιστικές πλάτες (των ΗΠΑ και των κύριων χωρών της ΕΕ) ήδη ανοίγει το γαϊτανάκι για παραπέρα αλλαγή συνόρων στα Βαλκάνια υπέρ των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων. Στο ίδιο πλαίσιο πρέπει να δει ενταγμένο κανείς και το ζήτημα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, που αναθερμαίνεται αυτές τις μέρες με τη διαμεσολάβηση του υπαλλήλου των ιμπεριαλιστών, Μάθιου Νίμιτς.

Η σκέψη κάθε καλοπροαίρετου ανθρώπου με αφορμή αυτές τις εξελίξεις και ιδιαίτερα την «ανεξαρτητοποίηση» του Κοσσυφοπεδίου, πρέπει να κινηθεί όχι στην επιφάνεια και τις αναλύσεις μόνο περί συσπειρώσεων. Αλλά να «ξύσει» την επιφάνεια και να δει το κύριο. Οτι όλα αυτά είναι προϊόντα της εγκληματικής δράσης του ιμπεριαλισμού. Εκεί να μετρήσει τη στάση όλων των πολιτικών δυνάμεων. Δεν μπορεί να μη θυμηθεί τη συνηγορία των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ πριν, και της ΝΔ σήμερα, που έβαλαν και βάζουν πλάτη για το σμπαράλισμα των Βαλκανίων. Ολοι αυτοί, που έδιναν τη Σούδα, εγκαταστάσεις, λιμάνια της χώρας, κυριαρχικά «γην και ύδαρ» στους ευρωΝΑΤΟικούς φονιάδες, πάει πολύ σήμερα να λένε ότι θέλουν «ειρήνη και ασφάλεια στα Βαλκάνια».

Αλλά και όσοι διαδήλωναν είτε στα εθνικιστικά συλλαλητήρια για τη «Μακεδονία» είτε αργότερα μαζί με το ΠΑΣΟΚ... ενάντια στους ΝΑΤΟικούς βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία, προβάλλοντας ως αιτία πολέμου την «εθνοκάθαρση» και εξισώνοντας το θύτη ιμπεριαλιστή με το θύμα, τους Γιουγκοσλάβους, δεν μπορεί να μένουν στο απυρόβλητο. Συνέβαλαν στη «νομιμοποίηση» των επεμβάσεων με

Σέρβοι νεοταίοι διαδηλώνουν κατά της ανεξαρτητοποίησης του Κοσσυφοπεδίου, κρατώντας φωτογραφίες των «καταζητούμενων» Μπουζ, Ράις, Σαρκοζί, Σολάνα και άλλων «αστέρων» του ιμπεριαλισμού

την αφερέγγυα στάση τους απέναντι στον ιμπεριαλισμό, το διαχωρισμό δήθεν του αντίπαλου δέους στις ΗΠΑ από την πλευρά της ΕΕ, με τα περί «χασάπη Μιλόσεβιτς». Αυτά έχουν καταγραφεί και δεν μπορεί παρά να αποτελούν και κριτήριο για τη σημερινή στάση των ομοιοφυώντων, που εμφανίζονται όψιμοι αντίπαλοι του «ατλαντισμού».

Οι ταξικές δυνάμεις από το 1992 προετοιμάζονταν για τους κινδύνους, χωρίς να διαλέγουν ιμπεριαλιστικό «στρατόπεδο». Και στο θέμα του Κοσσυφοπεδίου και της διάλυσης της Γι-

ουγκοσλαβίας κράτησαν ξεκάθαρη στάση και εξέφρασαν την αλληλεγγύη στο γιουγκοσλαβικό λαό, έχοντας στο στόχαστρο τους πραγματικούς ενόχους.

Στο ζήτημα της ΠΓΔΜ, το κυριότερο δεν είναι το θέμα της ονομασίας, αλλά η διασφάλιση των σχέσεων ειρηνικής συνεργασίας και καλής γειτονίας, το να μην αλλάξουν τα σύνορα, το να μην υπάρξει καμία αλυτρωτική διεκδίκηση ή ενέργειες που δυσκολεύουν τη συνεργασία. Ετσι η κοινά αποδεκτή λύση που μπορούσε να περιέχει τη λέξη Μακεδονία ή πα-

ράγωγά της πρέπει να είναι γεωγραφικός προσδιορισμός και όχι εθνοτικός.

Αυτές οι ξεκάθαρες θέσεις και δικαιώθηκαν στο πέρασμα του χρόνου, αλλά και αποτελούν τη μόνη απάντηση για τους λαούς της περιοχής σε ρήξη και αντίθεση με τον ιμπεριαλισμό. Και εδώ είναι το «κλειδί», ο λαϊκός παράγοντας σε κάθε χώρα και σε συντονισμό να δυναμώσει την αντιιμπεριαλιστική πάλη. Ετσι θα υπάρξει ειρήνη και ασφάλεια στα Βαλκάνια, με τα λαϊκά κινήματα αφέντες στον τόπο τους.

Τα «απόνερα» της νατοϊκής επέκτασης

Είναι προφανές ότι η υπόθεση της ονομασίας της ΠΓΔΜ εμφανίζεται και πάλι στο προσκήνιο ως υποπροϊόν του (νεο)ιμπεριαλιστικού «μεγάλου παιχνιδιού», όπως αυτό εκδηλώνεται για τον έλεγχο των βαλκανικών ενεργειακών δρόμων. Πρόκειται για μια άγρια μάχη, κυρίως μεταξύ των ΗΠΑ που ελέγχουν (και) στρατιωτικά την περιοχή και της Ρωσίας που διαθέτει πλεονάζοντα ενεργειακά αποθέματα και αναζητά «δρόμους» για τη μεταφορά τους στην ευρωπαϊκή αγορά. Τελικά, κοινός στόχος και των δύο αντιπάλων είναι ο έλεγχος του εφοδιασμού της ευρωπαϊκής ενεργειακής αγοράς.

Για τους Αμερικανούς, το ΝΑΤΟ, ειδικά μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης, αποτελεί το όχημα για τη γεωπολιτική τους επέκταση και στη (Νοτιο)Ανατολική Ευρώπη. Στα Βαλκάνια ήδη η Ρουμανία και η Βουλγαρία είναι μέλη του ΝΑΤΟ και στο έδαφος αυτών των χωρών υπάρχουν αμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις σε στρατηγικά σημεία, όπως, για παράδειγμα, στο βουλγαρικό λιμάνι του Μπουργκάς στη Μαύρη Θάλασσα. Η ενσωμάτωση, λοιπόν, των Δυτικών Βαλκανίων στο ΝΑΤΟ, είναι φανερό πως αποτελεί κρίσιμο στρατηγικό στόχο της Ουάσινγκτον.

Ακριβώς στα αδιευκρίνιστα -μέχρι και σήμερα- σύνορα μεταξύ Κοσσυφοπεδίου και ΠΓΔΜ και σε έδαφος και από τις δύο περιοχές, έχει εγκατασταθεί και λειτουργεί η μεγαλύτερη βάση που διατηρούν οι ΗΠΑ σε ολόκληρο τον κόσμο. Εύκολα, λοιπόν, αντιλαμβάνεται κανείς τους λόγους για τους οποίους η Ουάσινγκτον επέβαλε την ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου και προωθεί την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ.

Μετά από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβάνεται κανείς ότι η διαφορά μεταξύ Αθήνας και Σκοπίων για το ζήτημα της ονομασίας, ενδιαφέρει τους Αμερικανούς μόνο σε ό,τι αυτό το πρόβλημα επηρεάζει ή εμποδίζει την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ. Καθώς για την Ουάσινγκτον η ενσωμάτωση των Δυτικών Βαλκανίων αποτελεί κρίσιμο ζήτημα, θεωρείται βέβαιο ότι η διαδικασία της ένταξης της ΠΓΔΜ στη Συμμαχία θα προωθηθεί, ακόμη κι αν δεν εξευρεθεί κοινά αποδεκτή λύση μεταξύ Αθήνας και Σκοπίων για το ζήτημα της ονομασίας.

Οι ευθύνες των ελληνικών κυβερνήσεων

Η απόσχιση του Κοσσυφοπεδίου από τη Σερβία είναι κομβική εξέλιξη για την περιοχή, για την Ευρώπη και χωρίς καμία υπερβολή για τον κόσμο ολόκληρο. Οι κανόνες του διεθνούς δικαίου μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αφού «διαμελιστηκαν» (με το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας από την ΕΕ το 1991), αφού «βομβαρδίστηκαν» (με το βομβαρδισμό του ΝΑΤΟ το 1995 και το 1999), τώρα πια, πολύ απλά, καταργούνται και τυπικά.

Με την προχθεσινή εξέλιξη, το δράμα της πάλης ποτέ ενιαίας Γιουγκοσλαβίας δείχνει να φτάνει στο τέλος. Ταυτόχρονα, όμως, ανοίγει στη διεθνή σκηνή μια νέα αυλαία, μια νέα δραματική αρχή. Τώρα, πλέον, η ιμπεριαλιστική πολιτική του διαμελισμού μιας ομοσπονδίας, της Γιουγκοσλαβίας, φτάνει στα ακρότατα όριά της: στον ακρωτηριασμό της κυριαρχίας ενός κράτους, της Σερβίας, με την απόσπαση εδαφών του.

Το ελληνικό πολιτικό κατεστημένο θα κουβαλάει την υπόθεση της Γιουγκοσλαβίας ως αιώνιο στίγμα στην πλάτη του.

Δε σεβάστηκαν τίποτα: Ούτε την ειρήνη στα Βαλκάνια όταν συμφώνησαν στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας το 1991.

Ούτε την πάνδημη αντίθεση του ελληνικού λαού στον πόλεμο, όταν συμμετείχαν στο βομβαρδισμό της το 1999.

Δε σεβάστηκαν καν τις ίδιες τις υπογραφές τους, κάτω από το κοινό ανακοινθέν των πολιτικών αρχηγών υπό τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, όταν και δεσμεύτηκαν να μη συναινέσει η Ελλάδα σε καμία αλλαγή συνόρων στα Βαλκάνια.

Σήμερα τα σύνορα στα Βαλκάνια ανατρέπονται με τον πιο επίσημο τρόπο. Η Ελλάδα θα όφειλε να είναι η χώρα που πρώτη και κατηγορηματικά θα αρνείτο την απόσχιση του Κοσσυφοπεδίου και η τελευταία που θα διανοείτο ποτέ να συνηγορήσει στην «ανεξαρτητοποίησή» του.

Ακόμα κι αν δεν υπήρχαν λόγοι τιμής, λόγοι ιστορικής εμπειρίας, λόγοι διεθνούς νομιμότητας, που υπαγορεύουν μια τέτοια στάση, υπάρχουν λόγοι στοιχειώδους προσέγγισης της κατάστασης: Μια ματιά στην Κύπρο, μια ματιά στη Θράκη, μια ματιά στα εδάφη που εφάπτονται των θεωριών περί «Μεγάλης Αλβανίας» πείθει...

Τα ερωτήματα έχουν τεθεί επανειλημμένα. Η κυρία Μπακογιάννη, ο κ. Καραμανλής, ο κ. Παπανδρέου (γνωστός ο ρόλος του την περίοδο των ΝΑΤΟικών βομβαρδισμών κατά της Γιουγκοσλαβίας) οφείλουν να απολογηθούν:

• Ποιο ελληνικό «εθνικό» συμφέρον -ειδικά σε μια εποχή «ιδιωτικών επισκέψεων» Τούρκων αξιωματικού στην Θράκη και προσπάθειες της Αγκυρας για

«αμοβασιότητα»- όσον αφορά τις μειονότητες σε Ελλάδα και Τουρκία- υπαγορεύει την επέμβαση ξένων χωρών στα εσωτερικά άλλου κράτους στο όνομα της «προστασίας μειονοτήτων»;

• Ποιο ελληνικό «εθνικό» συμφέρον -ειδικά μετά από τρεις και πλέον δεκαετίες κατοχής της Κύπρου- υπαγορεύει την αποδοχή της απόσπασης εδαφών ενός κράτους με την τακτική της στρατιωτικής εισβολής;

• Ποιο ελληνικό «εθνικό» συμφέρον -ειδικά σε μια περίοδο που εντείνονται οι διεργασίες αναβάθμισης του ψευδοκράτους- υπαγορεύει την ντε γιούρε νομιμοποίηση της αυθαιρεσίας που παίρνει τη μορφή «ανθρωπιστικών επεμβάσεων» (άλλοτε με «Στελθ» και βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού κι άλλοτε με τον «Αττίλα») μέσω της αναγνώρισης «ανεξαρτησίας» και διεθνούς οντότητας σε εδάφη που έχουν αποσπαστεί με τη βία από κυρίαρχα κράτη;

• Ποιο ελληνικό «εθνικό» συμφέρον -ειδικά σε μια εποχή που τα σύνορα επαναχαράσσονται και που η Ελλάδα υποτίθεται πασχίζει να αντιμετωπίσει «αλυτρωτισμούς» τύπου Σκοπίων- υπαγορεύει τη συνεργασία σε κινήσεις που θέτουν σε αχρηστία αποφάσεις του ΟΗΕ, όπως ακόμα κι αυτή η 1244, που ορίζει ότι το Κοσσυφοπέδιο είναι τμήμα της Σερβίας;